

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 25

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

62ο έτος

21 Ιανουαρίου 2019

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2019/C 25/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2019/C 25/02

Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-626/15 και C-659/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-626/15) — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης C-659/16 [Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων (ΕΜΑ) — Απόφαση που εγκρίνει την υποβολή εγγράφου προβληματισμού σε διεθνές όργανο — Παραδεκτό — Πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Αποκλειστική αρμοδιότητα, συντρέχουσα αρμοδιότητα ή συμπληρωματική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρμοδιότητα της Ένωσης να ενεργεί, στο πλαίσιο διεθνούς οργάνου, μόνη της ή από κοινού με τα κράτη μέλη — Διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας — Αλιεία — Προστασία του περιβάλλοντος — Έρευνα — Προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες (ΠΘΖ) — Συνθήκη της Ανταρκτικής — Σύμβαση περί της διατήρησης της θαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας της Ανταρκτικής — Θάλασσα του Γουέντελ και Θάλασσα του Ροζ]

2

2019/C 25/03

Υπόθεση C-648/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fortunata Silvia Fontana κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria [Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 273 — Πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου — Επαγωγική μέθοδος υπολογισμού της βάσεως επιβολής φόρου — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ — Τεκμήριο — Αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι ο ΦΠΑ υπολογίζεται βάσει τεκμαιρόμενου κύκλου εργασιών]

3

EL

2019/C 25/04	Υπόθεση C-664/16: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lucrețiu Hadrian Vădan κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba (Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 167, 168, 178 και 273 — Έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως — Έλλειψη τιμολογίων — Δικαστική πραγματογνωμοσύνη — Βάρος αποδείξεως του δικαιώματος εκπτώσεως — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας)	4
2019/C 25/05	Υπόθεση C-29/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis Farma SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità [Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/EK — Άρθρο 3, σημείο 1 — Άρθρο 6 — Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Άρθρα 3, 25 και 26 — Ανασυσκευασία φαρμάκου ενόψει της χρήσεώς του για θεραπεία που δεν καλύπτεται από την άδεια κυκλοφορίας του στην αγορά (εκτός ενδείξεων) — Ανάλυση του κόστους από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως υγείας]	4
2019/C 25/06	Υπόθεση C-147/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas κ.λπ. κατά Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 31 — Οδηγία 2003/88/EK — Πεδίο εφαρμογής — Παρέκκλιση — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2 — Δραστηριότητα επαγγελματία αναδόχου γονέα) . . .	5
2019/C 25/07	Υπόθεση C-151/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swedish Match AB κατά Secretary of State for Health (Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρο 1, στοιχείο γ', και άρθρο 17 — Απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων καπνού που λαμβάνονται από το στόμα — Κύρος)	6
2019/C 25/08	Υπόθεση C-245/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González κατά Consejería de Educación de Castilla-La Mancha (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει τον τερματισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου όταν εκλείπει ο λόγος διορισμού — Εκπαιδευτικοί που διορίζονται για το σχολικό έτος — Τερματισμός της σχέσεως εργασίας κατά την ημερομηνία κατά την οποία λήγει το διδακτικό έτος — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οδηγία 2003/88/EK)	7
2019/C 25/09	Υπόθεση C-295/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira [Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Πεδίο εφαρμογής — Φορολογητέες πράξεις — Παροχή εξ επαχδούς αιτίας — Διάκριση της μη φορολογητέας αποζημιώσεως από τις φορολογητέες παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται έναντι καταβολής «αποζημιώσεως»]	8
2019/C 25/10	Υπόθεση C-452/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal de commerce de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zako SPRL κατά Sanidel SA [Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Έννοια του όρου «εμπορικός αντιπρόσωπος» — Ανεξάρτητος μεσολαβητής ο οποίος ασκεί τη δραστηριότητά του από τις εγκαταστάσεις της επιχειρήσεως του αντιπροσωπευόμενου — Άσκηση άλλων καθηκόντων πέραν των συνδεδεμένων με τη διαπραγμάτευση της πωλήσεως ή της αγοράς εμπορευμάτων για τον αντιπροσωπευόμενο]	9

2019/C 25/11	Υπόθεση C-575/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Παρακράτηση στην πηγή επί του ακαθάριστου ποσού των ημεδαπής προελεύσεως μερισμάτων που καταβάλλονται σε εδρεύουσες στην αλλοδαπή εταιρίες — Αναβολή της φορολογήσεως των μερισμάτων που διανέμονται σε εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία σε περίπτωση ζημιολόγησης χρήσεως — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση — Συγκρισιμότητα — Ισόρροπη κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών — Αποτελεσματική είσπραξη του φόρου — Αναλογικότητα — Δυσμενής διάκριση)	10
2019/C 25/12	Υπόθεση C-619/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerio de Defensa κατά Ana de Diego Porras [Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Δικαιολόγηση — Ρήτρα 5 — Μέτρα που αποσκοπούν στην αποτροπή της καταχρήσεως που μπορεί να προκύψει από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Μη καταβολή αποζημιώσεως κατά τη λήξη συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου του τύπου interinidad (προσωρινής απασχολήσεως)]	10
2019/C 25/13	Υπόθεση C-625/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG κατά Finanzamt Feldkirch (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πιστωτικά ιδρύματα — Τέλος σταθερότητας και σχετική ειδική εισφορά προσδιοριζόμενα βάσει του συνόλου του μη ενοποιημένου ισολογισμού των εγκατεστημένων στην Αυστρία πιστωτικών ιδρυμάτων — Συνεκτίμηση των τραπεζικών πράξεων διασυννοριακού χαρακτήρα — Εξαίρεση των πράξεων των θυγατρικών σε άλλο κράτος μέλος — Διαφορετική μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση)	11
2019/C 25/14	Υπόθεση C-627/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Okresný súd Dunajská Streda (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZSE Energia a.s. κατά RG [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 861/2007 — Ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών — Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια των «διαδίκων» — Διασυννοριακές υποθέσεις]	12
2019/C 25/15	Υπόθεση C-679/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw κατά Johannes Huijbrechts (Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος κληρονομίας — Δάση βιώσιμης διαχειρίσεως — Απαλλαγή — Προστασία των δασικών εκτάσεων)	13
2019/C 25/16	Υπόθεση C-713/17: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ahmad Shah Ayubi κατά Bezirkshauptmannschaft Linz-Land (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2011/95/ΕΕ — Κανόνες που αφορούν το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας — Καθεστώς πρόσφυγα — Άρθρο 29 — Κοινωνική αρωγή — Διαφορετική μεταχείριση — Πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα προσωρινής διαμονής)	13
2019/C 25/17	Υπόθεση C-490/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budapest Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιουλίου 2018 — SD κατά Agrárminiszter	14
2019/C 25/18	Υπόθεση C-580/18 P: Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 η Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-41/17, Lotte Co. Ltd κατά Γραφείου Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης	15
2019/C 25/19	Υπόθεση C-618/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di L'Aquila (Ιταλία) την 1η Οκτωβρίου 2018 — Gabriele Di Girolamo κατά Ministero della Giustizia	16

2019/C 25/20	Υπόθεση C-639/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Kiel (Γερμανία) στις 12 Οκτωβρίου 2018 — KH κατά Sparkasse Südholstein	17
2019/C 25/21	Υπόθεση C-641/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Genova (Ιταλία) στις 12 Οκτωβρίου 2018 — LG κ.λπ. κατά Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale	18
2019/C 25/22	Υπόθεση C-646/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Ισπανία) στις 15 Οκτωβρίου 2018 — OD κατά Ryanair D.A.C.	18
2019/C 25/23	Υπόθεση C-648/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις 17 Οκτωβρίου 2018 — Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) κατά Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA	19
2019/C 25/24	Υπόθεση C-658/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Bologna (Ιταλία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — UX κατά Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας	19
2019/C 25/25	Υπόθεση C-660/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — Sundair GmbH κατά WV κ.λπ.	21
2019/C 25/26	Υπόθεση C-661/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — CTT — Correios de Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira	22
2019/C 25/27	Υπόθεση C-667/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 25 Οκτωβρίου 2018 — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone κατά Ministerraad	22
2019/C 25/28	Υπόθεση C-670/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Ιταλία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — CO κατά Comune di Gesturi	23
2019/C 25/29	Υπόθεση C-672/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — DN κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics	23
2019/C 25/30	Υπόθεση C-673/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Paris (Γαλλία) στις 30 Οκτωβρίου 2018 — Santen SAS κατά Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle	24
2019/C 25/31	Υπόθεση C-677/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — Amoena Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2019/C 25/32	Υπόθεση C-678/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden	26
2019/C 25/33	Υπόθεση C-679/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresní soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — OPR-Finance s.r.o. κατά GK	26
2019/C 25/34	Υπόθεση C-687/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — SY κατά Associated Newspapers Ltd	27
2019/C 25/35	Υπόθεση C-688/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 6 Νοεμβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά TX και UW	28
2019/C 25/36	Υπόθεση C-689/18: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Πατρών (Ελλάδα) την 5 ^η Νοεμβρίου 2018 — XT κατά Ελληνικού Δημοσίου	28

2019/C 25/37	Υπόθεση C-703/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12 Νοεμβρίου 2018 — Healthspan Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	29
2019/C 25/38	Υπόθεση C-704/18: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 12 Νοεμβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά LD, ME, NF, OG, PH και RI	30
Γενικό Δικαστήριο		
2019/C 25/39	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202/10 RENV II και T-203/10 RENV II: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής [Κρατικές ενισχύσεις — Κοινωνική στέγαση — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Ορισμός της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας]	31
2019/C 25/40	Υπόθεση T-207/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Deutsche Telekom κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς που επιτρέπει στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Διάταξη που επιτρέπει την εξακολούθηση της μερικής εφαρμογής του καθεστώτος — Αίτημα καταργήσεως της δίκης — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις εκ μέρους της Επιτροπής — Δικαιολογημένος χαρακτήρας της εμπιστοσύνης — Χρονικό πεδίο εφαρμογής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)	32
2019/C 25/41	Υπόθεση T-219/10 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — World Duty Free Group κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Απόφαση η οποία κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενίσχυσης — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισης — Επιχειρήσεις δικαιούχοι του μέτρου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	33
2019/C 25/42	Υπόθεση T-227/10: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Banco Santander κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	34
2019/C 25/43	Υπόθεση T-239/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Sigma Alimentos Exterior κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισεως)	34
2019/C 25/44	Υπόθεση T-399/11 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Απόφαση η οποία κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενίσχυσης — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισης — Επιχειρήσεις δικαιούχοι του μέτρου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	35

2019/C 25/45	Υπόθεση T-405/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Axa Mediterranean κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	36
2019/C 25/46	Υπόθεση T-406/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	37
2019/C 25/47	Υπόθεση T-487/14: Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018 — CHEMK και KF κατά Επιτροπής «Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας — Οριστικός δασμός αντντάμπινγκ — Επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Ενιαία οικονομική οντότητα — Ενσωμάτωση του δασμού αντντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα κατά την προηγούμενη έρευνα — Συνέχιση ή επανάληψη του ντάμπινγκ και της επακόλουθης ζημίας — Άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036]»	37
2019/C 25/48	Υπόθεση T-113/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — RFA International κατά Επιτροπής «Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας — Απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής των καταβληθέντων δασμών αντντάμπινγκ — Καθορισμός της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Ενιαία οικονομική οντότητα — Ενσωμάτωση του δασμού αντντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα σε προηγούμενη έρευνα — Άρθρο 2, παράγραφος 9, και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 9, και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντντάμπινγκ του ΠΟΕ»	38
2019/C 25/49	Υπόθεση T-854/16: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Barata κατά Κοινοβουλίου (Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Διαδικασία πιστοποίησης — Αποκλεισμός από τον οριστικό κατάλογο των υπαλλήλων στους οποίους επιτράπη να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα κατάρτισεως — Άρθρο 45α του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας)	39
2019/C 25/50	Υπόθεση T-546/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Haufe-Lexware κατά EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Leshare — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα LEXWARE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ομοιότητα των σημείων»	39
2019/C 25/51	Υπόθεση T-790/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — St. Andrews Links κατά EUIPO (ST ANDREWS) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ST ANDREWS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	40
2019/C 25/52	Υπόθεση T-791/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — St. Andrews Links κατά EUIPO (ST ANDREWS) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ST ANDREWS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»	41

2019/C 25/53	Υπόθεση T-831/17: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — DRH Licensing & Managing κατά EUIPO — Merck (Flexagil) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Flexagil — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα]	41
2019/C 25/54	Υπόθεση T-36/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Asahi Intecc κατά EUIPO — Celesio (Celeson) «Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα Celeson — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα CELESIO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»	42
2019/C 25/55	Υπόθεση T-646/18: Προσφυγή της 26ης Οκτωβρίου 2018 — Bonnafous κατά Επιτροπής	42
2019/C 25/56	Υπόθεση T-653/18: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Armani κατά EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)	43
2019/C 25/57	Υπόθεση T-654/18: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Armani κατά EUIPO — Asunción (le Sac 11)	44
2019/C 25/58	Υπόθεση T-655/18: Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2018 — Auricon κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ	45
2019/C 25/59	Υπόθεση T-658/18: Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Hästens Sängar κατά EUIPO (Αναπαράσταση σχεδίου με τετράγωνα)	46
2019/C 25/60	Υπόθεση T-661/18: Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2018 — Securitec κατά Επιτροπής	46
2019/C 25/61	Υπόθεση T-663/18: Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2018 — Nissin Foods Holdings κατά EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)	47
2019/C 25/62	Υπόθεση T-666/18: Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2018 — 6Minutes Media κατά EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)	48
2019/C 25/63	Υπόθεση T-668/18: Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2018 — 6Minutes Media κατά EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)	49
2019/C 25/64	Υπόθεση T-669/18: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Neoperl κατά EUIPO (Απεικόνιση τεσσάρων κλειστών τρυπών σε συμμετρικό διάτρητο μοτίβο)	50
2019/C 25/65	Υπόθεση T-672/18: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Ryke κατά EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)	50
2019/C 25/66	Υπόθεση T-674/18: Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2018 — Vattenfall Europe Nuclear Energy κατά Επιτροπής	51
2019/C 25/67	Υπόθεση T-675/18: Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — Trifolio-M κ.λπ. κατά EFSA	52
2019/C 25/68	Υπόθεση T-678/18: Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Società agricola Giusti Dal Col κατά EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)	53
2019/C 25/69	Υπόθεση T-679/18: Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2018 — Showroom κατά EUIPO — E-Gab (SHOWROOM)	53
2019/C 25/70	Υπόθεση T-680/18: Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2018 — SLL Service κατά EUIPO — Elfa International (LUMIN8)	54
2019/C 25/71	Υπόθεση T-681/18: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — «Korporaciya "Masternet» κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)	55
2019/C 25/72	Υπόθεση T-682/18: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Twitter κατά EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)	55

2019/C 25/73	Υπόθεση T-683/18: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Conte κατά EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)	56
2019/C 25/74	Υπόθεση T-685/18: Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Apple κατά EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)	57
2019/C 25/75	Υπόθεση T-686/18: Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — LegalCareers κατά EUIPO (LEGALCAREERS)	58
2019/C 25/76	Υπόθεση T-687/18: Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Pilatus Bank κατά EKT	59
2019/C 25/77	Υπόθεση T-688/18: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Exploitatiemaatschappij De Berghaaf κατά EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)	59
2019/C 25/78	Υπόθεση T-689/18: Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Executive Selling κατά EUIPO (EXECUTIVE SELLING)	60
2019/C 25/79	Υπόθεση T-695/18: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Werner κατά EUIPO — Merck (FLORAMED)	61
2019/C 25/80	Υπόθεση T-697/18: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Aldi κατά EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)	61
2019/C 25/81	Υπόθεση T-700/18: Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Kalypso Media Group κατά EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)	62

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2019/C 25/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 16 της 14.1.2019

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 4 της 7.1.2019

EE C 455 της 17.12.2018

EE C 445 της 10.12.2018

EE C 436 της 3.12.2018

EE C 427 της 26.11.2018

EE C 408 της 12.11.2018

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (C-626/15) — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης C-659/16

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-626/15 και C-659/16) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Απόφαση της Επιτροπής των Μονίμων Αντιπροσώπων (ΕΜΑ) — Απόφαση που εγκρίνει την υποβολή εγγράφου προβληματισμού σε διεθνές όργανο — Παραδεκτό — Πράξη υποκείμενη σε προσφυγή — Αποκλειστική αρμοδιότητα, συντρέχουσα αρμοδιότητα ή συμπληρωματική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αρμοδιότητα της Ένωσης να ενεργεί, στο πλαίσιο διεθνούς οργάνου, μόνη της ή από κοινού με τα κράτη μέλη — Διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας — Αλιεία — Προστασία του περιβάλλοντος — Έρευνα — Προστατευόμενες θαλάσσιες ζώνες (ΠΘΖ) — Συνθήκη της Ανταρκτικής — Σύμβαση περί της διατήρησης της θαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας της Ανταρκτικής — Θάλασσα του Γουέντελ και Θάλασσα του Ρος]

(2019/C 25/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

(C-626/15)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, E. Paasivirta και C. Hermes)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro και M. Simm)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller, K. Stranz και S. Eisenberg), Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Γ. Καρισιάδης και Κ. Μπόσκοβιτς), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. A. Sampol Pucurull), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: F. Fize, D. Colas, G. de Bergues και B. Fodda), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Gijzen, M. Bulterman και M. Noort), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo και M. L. Duarte), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren, L. Zettergren και L. Swedenborg), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Brodie, επικουρούμενη από τον J. Holmes, QC)

(C-659/16)

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, E. Paasivirta και C. Hermes)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Westerhof Löfflerová, R. Liudvinaviciute-Cordeiro και M. Simm)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: J. Van Holm, C. Pochet και L. Van den Broeck), Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: T. Henze, J. Möller και S. Eisenberg), Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. A. Sampol Pucurull), Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: D. Colas και B. Fodda), Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου (εκπρόσωπος: D. Holderer), Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: B. Koopman, M. Bulterman και M. Noort), Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo L. Medeiros), Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωπος: J. Heliskoski), Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk, C. Meyer-Seitz, H. Shev και L. Zettergren), Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: C. Brodie και G. Brown (επικουρούμενες από τους J. Holmes, QC, και J. Gregory, barrister)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Το Βασίλειο του Βελγίου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ελληνική Δημοκρατία, το Βασίλειο της Ισπανίας, η Γαλλική Δημοκρατία, το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, η Πορτογαλική Δημοκρατία, η Δημοκρατία της Φινλανδίας, το Βασίλειο της Σουηδίας καθώς και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 59 της 15.2.2016.
EE C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fortunata Silvia Fontana κατά Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Υπόθεση C-648/16) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φόρος προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 273 — Πράξη διορθωτικού προσδιορισμού φόρου — Επαγωγική μέθοδος υπολογισμού της βάσεως επιβολής φόρου — Δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ — Τεκμήριο — Αρχές της ουδετερότητας και της αναλογικότητας — Εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι ο ΦΠΑ υπολογίζεται βάσει τεκμαιρόμενου κύκλου εργασιών]

(2019/C 25/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fortunata Silvia Fontana

κατά

Agenzia delle Entrate — Direzione provinciale di Reggio Calabria

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, καθώς και οι αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία επιτρέπει στην φορολογική αρχή, σε περίπτωση σοβαρών αποκλίσεων μεταξύ των δηλωθέντων εσόδων και των εσόδων που υπολογίζονται κατ' εκτίμηση βάσει τομεακών μελετών, να κάνει χρήση επαγωγικής μεθόδου στηριζόμενης σε τέτοιες τομεακές μελέτες, για να καθορίσει το ποσό του κύκλου εργασιών που πραγματοποίησε υποκείμενος στον φόρο και να προβεί, κατά συνέπεια, σε διορθωτικό προσδιορισμό φόρου, απαιτώντας την καταβολή συμπληρωματικού ποσού φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), υπό την προϋπόθεση ότι η ρύθμιση αυτή και η εφαρμογή της δίνουν τη δυνατότητα στον υποκείμενο στον φόρο, τηρουμένων των αρχών της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας, καθώς και της προστασίας των δικαιωμάτων άμυνας, να αμφισβητήσει τα αποτελέσματα της εν λόγω μεθόδου, επικαλούμενος τυχόν αντίθετα αποδεικτικά στοιχεία τα οποία διαθέτει, και να ασκήσει το δικαίωμά του εκπτώσεως σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου X της οδηγίας 2006/112, όπερ θα πρέπει να ελεγχθεί από το αιτούν δικαστήριο.

⁽¹⁾ EE C 86 της 20.3.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Alba Iulia (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Lucrețiu Hadrian Vădan κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

(Υπόθεση C-664/16) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρα 167, 168, 178 και 273 — Έκταση του δικαιώματος εκπτώσεως — Έλλειψη τιμολογίων — Δικαστικήπραγματογνωμοσύνη — Βάρος αποδείξεως του δικαιώματος εκπτώσεως — Αρχές της φορολογικής ουδετερότητας και της αναλογικότητας)

(2019/C 25/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Alba Iulia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Lucrețiu Hadrian Vădan

κατά

Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Alba

Διατακτικό

Η οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, και ιδίως τα άρθρα 167 και 168, το άρθρο 178, στοιχείο α', και το άρθρο 179 της εν λόγω οδηγίας, καθώς και οι αρχές της ουδετερότητας του ΦΠΑ και της αναλογικότητας, έχουν την έννοια ότι, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, υποκείμενος στον φόρο ο οποίος αδυνατεί να αποδείξει, προσκομίζοντας τιμολόγια ή οποιοδήποτε άλλο έγγραφο, το ποσό που κατέβαλε ως ΦΠΑ επί των εισροών, δεν μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα εκπτώσεως του ΦΠΑ, αποκλειστικώς επί τη βάσει μιας εκτιμήσεως απορρέουσας από πραγματογνωμοσύνη την οποία διατάσσει εθνικό δικαστήριο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 104 της 3.4.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Novartis Farma SpA κατά Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

(Υπόθεση C-29/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Οδηγία 2001/83/EK — Άρθρο 3, σημείο 1 — Άρθρο 6 — Οδηγία 89/105/ΕΟΚ — Κανονισμός (ΕΚ) 726/2004 — Άρθρα 3, 25 και 26 — Ανασυσκευασία φαρμάκου ενόψει της χρήσεώς του για θεραπεία που δεν καλύπτεται από την άδεια κυκλοφορίας του στην αγορά (εκτός ενδείξεων) — Ανάλυση του κόστους από το εθνικό σύστημα ασφαλίσεως υγείας]

(2019/C 25/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Novartis Farma SpA

κατά

Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA), Roche Italia SpA, Consiglio Superiore di Sanità

παρισταμένων των: Ministero della Salute, Regione Veneto, Società Oftalmologica Italiana (SOI) — Associazione Medici Oculisti Italiani (AMOI), Regione Emilia-Romagna

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, έχει την έννοια ότι το Avastin, αφού έχει ανασυσκευαστεί υπό τις συνθήκες που προβλέπουν τα επίμαχα στην κύρια δίκη εθνικά μέτρα, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26.
- 2) Το άρθρο 6 της οδηγίας 2001/83, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2012/26, έχει την έννοια ότι επιτρέπει εθνικά μέτρα όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, τα οποία ορίζουν υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να ανασυσκευάζεται το Avastin ενόψει της χρήσεώς του για τη θεραπεία οφθαλμολογικών ενδείξεων που δεν καλύπτονται από την άδεια κυκλοφορίας του στην αγορά.
- 3) Τα άρθρα 3, 25 και 26 του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 1027/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, έχουν την έννοια ότι επιτρέπουν εθνικό μέτρο όπως το άρθρο 1, παράγραφος 4 bis, της decreto-legge 21 ottobre 1996, n. 536, recante «Misure per il contenimento della spesa farmaceutica e la rideterminazione del tetto di spesa per l'anno 1996», convertito dalla legge del 23 dicembre 1996, n. 648 (πράξεως νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 536, της 21ης Οκτωβρίου 1996, σχετικά με «Μέτρα ελέγχου της φαρμακευτικής δαπάνης και αναπροσδιορισμού των ανωτάτων ορίων της δαπάνης για το έτος 1996», η οποία κυρώθηκε με τον νόμο αριθ. 648 της 23ης Δεκεμβρίου 1996), όπως τροποποιήθηκε με την decreto-legge del 20 marzo 2014, n. 36, convertito dalla legge del 16 maggio 2014, n. 79 (πράξη νομοθετικού περιεχομένου αριθ. 36, της 20ής Μαρτίου 2014, η οποία κυρώθηκε με τον νόμο αριθ. 79 της 16ης Μαΐου 2014), που εξουσιοδοτεί τον Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) [Ιταλικό Οργανισμό Φαρμάκων (AIFA)] να εποπτεύει τα φάρμακα, όπως το Avastin, των οποίων η εκτός ενδείξεων χρήση καλύπτεται από το SSN και να λαμβάνει, ενδεχομένως, τα αναγκαία μέτρα για τη διαφύλαξη της ασφάλειας των ασθενών.

(¹) EE C 195 της 19.6.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 20ής Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Curtea de Apel Constanța (Ρουμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas κ.λπ. κατά Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

(Υπόθεση C-147/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 31 — Οδηγία 2003/88/EK — Πεδίο εφαρμογής — Παρέκκλιση — Άρθρο 1, παράγραφος 3 — Οδηγία 89/391/ΕΟΚ — Άρθρο 2, παράγραφος 2 — Δραστηριότητα επαγγελματία αναδόχου γονέα)

(2019/C 25/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Constanța

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sindicatul Familia Constanța, Ustiniu Cvas, Silvica Jianu, Dumitra Bocu, Cader Aziz, Georgeta Crângășu, Sema Cutlacai

κατά

Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Constanța

Διατακτικό

Το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/391/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1989, σχετικά με την εφαρμογή μέτρων για την προώθηση της βελτίωσης της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων κατά την εργασία, έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2003/88 η δραστηριότητα επαγγελματία αναδόχου γονέα η οποία συνίσταται, στο πλαίσιο σχέσεως εργασίας με δημόσια αρχή, στην υποδοχή και ένταξη ανηλίκου στην οικογένεια του επαγγελματία αναδόχου γονέα και στην αδιάλειπτη φροντίδα για την αρμονική ανάπτυξη και ανατροφή του ανηλίκου αυτού.

⁽¹⁾ EE C 231 της 17.07.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Swedish Match AB κατά Secretary of State for Health

(Υπόθεση C-151/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Προσέγγιση των νομοθεσιών — Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού — Οδηγία 2014/40/ΕΕ — Άρθρο 1, στοιχείο γ', και άρθρο 17 — Απαγόρευση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων καπνού που λαμβάνονται από το στόμα — Κύρος)

(2019/C 25/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Swedish Match AB

κατά

Secretary of State for Health

παρισταμένης της: New Nicotine Alliance

Διατακτικό

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να θίξει το κύρος του άρθρου 1, στοιχείο γ', και του άρθρου 17 της οδηγίας 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ.

⁽¹⁾ EE C 161 της 22.5.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González κατά Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Υπόθεση C-245/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Εθνική νομοθεσία που επιτρέπει τον τερματισμό των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου όταν εκλείπει ο λόγος διορισμού — Εκπαιδευτικοί που διορίζονται για το σχολικό έτος — Τερματισμός της σχέσεως εργασίας κατά την ημερομηνία κατά την οποία λήγει το διδακτικό έτος — Οργάνωση του χρόνου εργασίας — Οδηγία 2003/88/ΕΚ)

(2019/C 25/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Pedro Viejobueno Ibáñez, Emilia de la Vara González

κατά

Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που επιτρέπει σε εργοδότη να θέσει τέλος, κατά την ημερομηνία κατά την οποία λήγει το διδακτικό έτος, στη σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου των εκπαιδευτικών που διορίζονται για ένα σχολικό έτος ως αναπληρωτές δημόσιοι υπάλληλοι, με το αιτιολογικό ότι κατά την ημερομηνία αυτή έχουν παύσει να συντρέχουν οι λόγοι επιτακτικών και επείγουσών αναγκών που αποτελούσαν προϋπόθεση για τον διορισμό τους, ενώ η σχέση εργασίας αορίστου χρόνου των εκπαιδευτικών που είναι τακτικοί υπάλληλοι διατηρείται.
- 2) Το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που επιτρέπει τον τερματισμό, κατά την ημερομηνία κατά την οποία λήγει το διδακτικό έτος, της σχέσεως εργασίας ορισμένου χρόνου των εκπαιδευτικών που διορίζονται για ένα σχολικό έτος ως αναπληρωτές δημόσιοι υπάλληλοι, έστω και αν τούτο στερεί τους εκπαιδευτικούς αυτούς από ημέρες θερινής ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών αντιστοιχούσας στο εν λόγω σχολικό έτος, εφόσον οι ως άνω εκπαιδευτικοί λαμβάνουν για τον λόγο αυτό χρηματική αποζημίωση.

⁽¹⁾ EE C 382 της 13.11.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-295/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) — Οδηγία 2006/112/EK — Πεδίο εφαρμογής — Φορολογητέες πράξεις — Παροχή εξ επαχδούς αιτίας — Διάκριση της μη φορολογητέας αποζημιώσεως από τις φορολογητέες παροχές υπηρεσιών που πραγματοποιούνται έναντι καταβολής «αποζημιώσεως»]

(2019/C 25/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

MEO — Serviços de Comunicações e Multimédia SA

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneira

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο γ', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι το προκαθορισμένο ποσό που εισπράττει επιχείρηση σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας, από τον πελάτη της ή για λόγο που οφείλεται στον πελάτη της, σύμβασης παροχής υπηρεσιών η οποία προβλέπει ελάχιστη περίοδο δέσμευσης, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό που θα εισέπραττε η επιχείρηση κατά την εναπομένουσα περίοδο δέσμευσης αν δεν είχε μεσολαβήσει η καταγγελία, πράγμα που απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να εξακριβώσει, πρέπει να θεωρηθεί ως αμοιβή για παροχή υπηρεσιών που πραγματοποιείται εξ επαχδούς αιτίας, υποκείμενη ως εκ τούτου στον φόρο αυτόν.
- 2) Δεν ασκούν καθοριστική επιρροή για τον χαρακτηρισμό του προκαθορισμένου στη σύμβαση παροχής υπηρεσιών ποσού το οποίο οφείλει ο πελάτης σε περίπτωση πρόωρης καταγγελίας της σύμβασης αυτής το γεγονός ότι σκοπός του κατ' αποκοπήν ποσού είναι να αποτρέψει τους πελάτες από τη μη τήρηση της ελάχιστης περιόδου δέσμευσης και να αποκαταστήσει τη ζημία που υφίσταται η επιχείρηση σε περίπτωση μη τήρησης αυτής της περιόδου, το γεγονός ότι η αμοιβή που εισπράττεται από εμπορικό αντιπρόσωπο για τη σύναψη συμβάσεων με ελάχιστη περίοδο δέσμευσης είναι μεγαλύτερη από αυτή που προβλέπεται στο πλαίσιο συμβάσεων χωρίς τέτοια περίοδο και το γεγονός ότι το εν λόγω ποσό χαρακτηρίζεται στο εθνικό δίκαιο ως ποινική ρήτρα.

⁽¹⁾ EE C 256 της 7.8.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal de commerce de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Zako SPRL κατά Sanidel SA

(Υπόθεση C-452/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Εμπορικοί αντιπρόσωποι (ανεξάρτητοι επαγγελματίες) — Οδηγία 86/653/ΕΟΚ — Άρθρο 1, παράγραφος 2 — Έννοια του όρου «εμπορικός αντιπρόσωπος» — Ανεξάρτητος μεσολαβητής ο οποίος ασκεί τη δραστηριότητά του από τις εγκαταστάσεις της επιχείρησής του αντιπροσωπευόμενου — Άσκηση άλλων καθηκόντων πέραν των συνδεδεμένων με τη διαπραγμάτευση της πωλήσεως ή της αγοράς εμπορευμάτων για τον αντιπροσωπευόμενο]

(2019/C 25/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Zako SPRL

κατά

Sanidel SA

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1986, για τον συντονισμό των δικαιών των κρατών μελών όσον αφορά τους εμπορικούς αντιπροσώπους (ανεξάρτητους επαγγελματίες), έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο, στο οποίο ανατίθεται σε μόνιμη βάση είτε να διαπραγματεύεται για λογαριασμό άλλου προσώπου την πώληση ή την αγορά εμπορευμάτων είτε να διαπραγματεύεται και να συνάπτει τις πράξεις αυτές επ' ονόματι και για λογαριασμό του άλλου αυτού προσώπου, ασκεί τη δραστηριότητά του από τις εγκαταστάσεις του τελευταίου αυτού προσώπου δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό του ως «εμπορικού αντιπροσώπου» κατά τη διάταξη αυτή, αρκεί το γεγονός αυτό να μην εμποδίζει το εν λόγω πρόσωπο να ασκεί τη δραστηριότητά του με τρόπο ανεξάρτητο, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.
- 2) Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της οδηγίας 86/653 έχει την έννοια ότι το γεγονός ότι ένα πρόσωπο δεν ασκεί μόνον δραστηριότητες που συνίστανται είτε στη διαπραγμάτευση για λογαριασμό άλλου προσώπου της πωλήσεως ή της αγοράς εμπορευμάτων είτε στη διαπραγμάτευση και σύναψη των πράξεων αυτών επ' ονόματι και για λογαριασμό του εν λόγω άλλου προσώπου, αλλά ασκεί για το ίδιο αυτό άλλο πρόσωπο και δραστηριότητες άλλης φύσεως, χωρίς οι δεύτερες να είναι παρεπόμενες σε σχέση με τις πρώτες, δεν εμποδίζει τον χαρακτηρισμό του ως «εμπορικού αντιπροσώπου» κατά την εν λόγω διάταξη, εφόσον το γεγονός αυτό δεν το εμποδίζει να ασκεί τις πρώτες δραστηριότητες με τρόπο ανεξάρτητο, όπερ εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

⁽¹⁾ EE C 347 της 16.10.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-575/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Παρακράτηση στην πηγή επί του ακαθάριστου ποσού των ημεδαπής προελεύσεως μερισμάτων που καταβάλλονται σε εδρεύουσες στην αλλοδαπή εταιρίες — Αναβολή της φορολογήσεως των μερισμάτων που διανέμονται σε εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία σε περίπτωση ζημιολογίας χρήσεως — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση — Συγκρισιμότητα — Ισορροπία κατανομή της φορολογικής εξουσίας μεταξύ των κρατών μελών — Αποτελεσματική είσπραξη του φόρου — Αναλογικότητα — Δυσμενής διάκριση)

(2019/C 25/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Sofina SA, Rebelco SA, Sidro SA

κατά

Ministre de l'Action et des Comptes publics

Διατακτικό

Τα άρθρα 63 και 65 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε νομοθετική ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, βάσει της οποίας τα μερίσματα που διανέμονται από εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή όταν εισπράττονται από εδρεύουσα στην αλλοδαπή εταιρία, ενώ, όταν εισπράττονται από εδρεύουσα στην ημεδαπή εταιρία, φορολογούνται κατά το κοινό καθεστώς του φόρου εταιριών στο τέλος της χρήσεως κατά την οποία εισπράχθηκαν, μόνον εφόσον η τελευταία αυτή εταιρία παρουσίασε κερδοφόρο αποτέλεσμα κατά τη χρήση αυτή, τέτοια δε φορολόγηση ενδέχεται να μην λάβει ποτέ χώρα εάν η εν λόγω εταιρία παύσει τις δραστηριότητές της χωρίς να έχει επιτύχει κερδοφόρο αποτέλεσμα μετά την είσπραξη των μερισμάτων αυτών.

⁽¹⁾ EE C 437 της 18.12.2017.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Tribunal Supremo (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministerio de Defensa κατά Ana de Diego Porras

(Υπόθεση C-619/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/EK — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ρήτρα 4 — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Δικαιολόγηση — Ρήτρα 5 — Μέτρα που αποσκοπούν στην αποτροπή της καταχρήσεως που μπορεί να προκύψει από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου — Αποζημίωση σε περίπτωση καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου για αντικειμενική αιτία — Μη καταβολή αποζημιώσεως κατά τη λήξη συμβάσεως εργασίας ορισμένου χρόνου του τύπου *interinidad* (προσωρινής απασχολήσεως)]

(2019/C 25/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministerio de Defensa

κατά

Ana de Diego Porras

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου, που συνήφθη στις 18 Μαρτίου 1999 και περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία που δεν προβλέπει την καταβολή αποζημιώσεως στους εργαζομένους οι οποίοι απασχολούνται με συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου συναφθείσες με σκοπό την αναπλήρωση εργαζομένου ο οποίος έχει δικαίωμα διατηρήσεως της θέσεως εργασίας του, όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη συμβάσεις *interinidad*, κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου για την οποία συνήφθησαν οι συμβάσεις αυτές, ενώ στους εργαζομένους αορίστου χρόνου χορηγείται αποζημίωση λόγω καταγγελίας της συμβάσεως εργασίας τους για αντικειμενική αιτία.
- 2) Η ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70 πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει, σύμφωνα με το σύνολο των εφαρμοστέων κανόνων του εθνικού δικαίου, εάν μέτρο, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο προβλέπει την υποχρεωτική καταβολή αποζημιώσεως στους εργαζομένους που απασχολούνται με ορισμένες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου για την οποία οι συμβάσεις αυτές συνήφθησαν συνιστά κατάλληλο μέτρο για την πρόληψη και, ενδεχομένως, την επιβολή κυρώσεων για την κατάχρηση που προκύπτει από τη χρησιμοποίηση διαδοχικών συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 3) Στην περίπτωση που το αιτούν δικαστήριο διαπιστώσει ότι ένα μέτρο, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο προβλέπει την υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως στους εργαζομένους που απασχολούνται με ορισμένες συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου κατά τη λήξη της χρονικής περιόδου για την οποία οι συμβάσεις αυτές συνήφθησαν, συνιστά κατάλληλο μέτρο για την αποτροπή και, ενδεχομένως, την τιμωρία, της καταχρηστικής χρησιμοποίησης συμβάσεων ή σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή ισοδύναμο νομοθετικό μέτρο, κατά την έννοια της ρήτρας 5 της συμφωνίας-πλαisiού για την εργασία ορισμένου χρόνου που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70, η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, σύμφωνα με την οποία η λήξη των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που ανήκουν σε ορισμένες κατηγορίες οδηγεί στην καταβολή αποζημιώσεως στους εργαζομένους που απασχολούνται με τις συμβάσεις αυτές, ενώ η λήξη των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου που ανήκουν σε άλλες κατηγορίες δεν συνεπάγεται την καταβολή αποζημιώσεως στους εργαζομένους που απασχολούνται με τις τελευταίες αυτές συμβάσεις, εκτός αν στην εθνική έννομη τάξη δεν υφίσταται κανένα άλλο αποτελεσματικό μέτρο για την αποτροπή και τιμωρία τέτοιων καταχρήσεων εις βάρος των τελευταίων εργαζομένων, πράγμα που απόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(¹) EE C 22 της 22.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του
Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vorarlberger Landes-
und Hypothekenbank AG κατά Finanzamt Feldkirch

(Υπόθεση C-625/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρα 56 και 63 ΣΛΕΕ — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και ελεύθερη
κυκλοφορία των κεφαλαίων — Πιστωτικά ιδρύματα — Τέλος σταθερότητας και σχετική ειδική
εισφορά προσδιοριζόμενα βάσει του συνόλου του μη ενοποιημένου ισολογισμού των εγκατεστημένων
στην Αυστρία πιστωτικών ιδρυμάτων — Συνεκτίμηση των τραπεζικών πράξεων διασυνοριακού
χαρακτήρα — Εξαίρεση των πράξεων των θυγατρικών σε άλλο κράτος μέλος — Διαφορετική
μεταχείριση — Περιορισμός — Δικαιολόγηση)

(2019/C 25/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG

κατά

Finanzamt Feldkirch

Διατακτικό

Το άρθρο 56 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει στα πιστωτικά ιδρύματα τα οποία είναι εγκατεστημένα στην Αυστρία και, όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, παρέχουν υπηρεσίες στους πελάτες τους που κατοικούν σε άλλα κράτη μέλη, χωρίς να χρησιμοποιούν μόνιμη εγκατάστασή τους στα κράτη αυτά, να καταβάλλουν ορισμένο φόρο που καθορίζεται βάσει του «συνόλου του μέσου μη ενοποιημένου ισολογισμού», ο οποίος περιλαμβάνει τις τραπεζικές πράξεις που διενεργούνται από τα ιδρύματα αυτά απευθείας με υπηκόους άλλων κρατών μελών, ενώ δεν περιλαμβάνει τις ίδιες πράξεις που διενεργούνται από θυγατρικές πιστωτικών ιδρυμάτων εγκατεστημένων στην Αυστρία, όταν οι θυγατρικές αυτές είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 112 της 26.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Okresný súd Dunajská Streda (Σλοβακία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ZSE Energia a.s. κατά RG

(Υπόθεση C-627/17) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 861/2007 — Ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών — Άρθρο 2, παράγραφος 1, και άρθρο 3, παράγραφος 1 — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια των «διάδικων» — Διασυνοριακές υποθέσεις]

(2019/C 25/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική

Αιτούν δικαστήριο

Okresný súd Dunajská Streda

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

ZSE Energia a.s.

κατά

RG

παρισταμένης της: ZSE Energia CZ, s. r. o.

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 861/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, για τη θέσπιση ευρωπαϊκής διαδικασίας μικροδιαφορών, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου, της 13ης Μαΐου 2013, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «διάδικοι» καλύπτει μόνον τον αιτούντα και τον καθού της κύριας δίκης.
- 2) Το άρθρο 2, παράγραφος 1, και το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 861/2007, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 517/2013, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι διαφορά όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, στην οποία ο αιτών και ο καθού έχουν την κατοικία τους ή τη συνήθη διαμονή τους στο ίδιο κράτος μέλος με αυτό της έδρας του δικάζοντος δικαστηρίου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 22ας Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Hof van beroep te Antwerpen (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw κατά Johannes Huijbrechts

(Υπόθεση C-679/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων — Περιορισμοί — Φορολογική νομοθεσία — Φόρος κληρονομίας — Δάση βιώσιμης διαχείρισεως — Απαλλαγή — Προστασία των δασικών εκτάσεων)

(2019/C 25/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hof van beroep te Antwerpen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Begroting, Financiën en Energie, Vlaams Gewest, εκπροσωπούμενη από τη Vlaamse regering διά του Vlaamse Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

κατά

Johannes Huijbrechts

Διατακτικό

Το άρθρο 63 ΣΛΕΕ αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία χορηγεί φορολογικό πλεονέκτημα για τα δάση που μεταβιβάζονται μέσω κληρονομικής διαδοχής, υπό την προϋπόθεση ότι αποτελούν αντικείμενο βιώσιμης διαχείρισεως υπό τους όρους που ορίζονται από το εθνικό δίκαιο, πλην όμως περιορίζει το πλεονέκτημα αυτό στα δάση που ευρίσκονται στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους.

⁽¹⁾ — ΕΕ C 94 της 12.3.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 21ης Νοεμβρίου 2018 [αίτηση του Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ahmad Shah Ayubi κατά Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

(Υπόθεση C-713/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2011/95/ΕΕ — Κανόνες που αφορούν το περιεχόμενο της διεθνούς προστασίας — Καθεστώς πρόσφυγα — Άρθρο 29 — Κοινωνική αρωγή — Διαφορετική μεταχείριση — Πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα προσωρινής διαμονής)

(2019/C 25/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ahmad Shah Ayubi

κατά

Bezirkshauptmannschaft Linz-Land

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 29 της οδηγίας 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι οι πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα προσωρινής διαμονής σε ορισμένο κράτος μέλος λαμβάνουν παροχές κοινωνικής αρωγής χαμηλότερες από αυτές που χορηγούνται στους υπηκόους του συγκεκριμένου κράτους μέλους και στους πρόσφυγες που έχουν δικαίωμα μόνιμης διαμονής στο εν λόγω κράτος μέλος.
- 2) Ένας πρόσφυγας μπορεί να προβάλει, ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων, ότι μια διάταξη όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη δεν συνάδει προς το άρθρο 29, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/95, ώστε να μην ισχύσει ο περιορισμός των δικαιωμάτων του που απορρέει από τη ρύθμιση αυτή.

(¹) ΕΕ C 123 της 9.4.2018.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ουγγαρία) στις 26 Ιουλίου 2018 — SD κατά Agrárminiszter

(Υπόθεση C-490/18)

(2019/C 25/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: SD

Καθού: Agrárminiszter

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει η «αξιόπιστη μέθοδος» στην οποία κάνει αναφορά το άρθρο 2 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2015/1366 (¹), και η οποία χρησιμοποιείται για τον καθορισμό, μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου και της 31ης Δεκεμβρίου κάθε έτους, [του αριθμού] των κυψελών, την έννοια ότι στην κοινοποίηση του αριθμού των αποικιών μελισσών πρέπει να προβεί ο αιτούμενος την ενίσχυση και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, συνιστά τούτο αξιόπιστη μέθοδος;
- 2) Εάν, σύμφωνα με το άρθρο 55 του κανονισμού (ΕΕ) 1308/2013, λόγω των βιολογικών χαρακτηριστικών των μελισσών, πρέπει να καθορίζεται, μεταξύ της 1ης Σεπτεμβρίου και της 31ης Δεκεμβρίου κάθε έτους, ο αριθμός των κυψελών, ο οποίος αποτελεί τη βάση για τη χορήγηση μελισσοκομικών ενισχύσεων, μπορεί [ο ως άνω κανονισμός] να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από τον εν λόγω κανόνα;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω ερώτημα, μπορεί να ορίζεται στην εθνική νομοθεσία ότι ο απαιτούμενος αριθμός αποικιών μελισσών θα καθορίζεται αναδρομικά τον Ιανουάριο;
- 4) Έχει το γεγονός ότι [τα κονδύλια της Ένωσης] πρέπει να κατανέμονται στα μελισσοκομικά προγράμματα για την περίοδο 2017- [2019] με βάση τον αριθμό των κυψελών που κοινοποιήθηκαν το 2013 από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο των προγραμμάτων για την περίοδο 2014-2016 την έννοια ότι μπορεί να καθορίζεται με διαφορετικό τρόπο ο απαιτούμενος αριθμός κυψελών για την κατανομή των ενισχύσεων μετά από την περίοδο που έληξε την 31η Δεκεμβρίου 2016, ο οποίος αποτελεί τη βάση για την κατανομή των αντίστοιχων ενισχύσεων το 2017;

- 5) Μπορεί ο εν λόγω κανονισμός της ΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τη θέσπιση εθνικής νομοθετικής διατάξεως η οποία να εξαρτά την καταβολή ενισχύσεως ήσσονος σημασίας (de minimis) από την πλήρωση προϋποθέσεως μη συμβατής προς [το δίκαιο της Ένωσης]; Οι ενισχύσεις που προβλέπονται στο δίκαιο της Ένωσης πρέπει να είναι πρόσφορες, στην πράξη επίσης, για την προώθηση της μελισσοκομικής δραστηριότητας;

(¹) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 2015/1366 της Επιτροπής, της 11ης Μαΐου 2015, για τη συμπλήρωση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις ενισχύσεις στον τομέα της μελισσοκομίας (ΕΕ 2015, L 211, σ. 3).

Αναίρεση που άσκησε στις 18 Σεπτεμβρίου 2018 η Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 12 Ιουλίου 2018 στην υπόθεση T-41/17, Lotte Co. Ltd κατά Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-580/18 P)

(2019/C 25/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (εκπρόσωποι: Dr. A. Jaeger-Lenz, Rechtsanwältin, C. Elkemann, Rechtsanwältin, Dr. A. Lambrecht, Rechtsanwalt)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Lotte Co. Ltd, Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2018 (T-41/17) και να απορρίψει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ) της 28ης Οκτωβρίου 2016 (υπόθεση R-0250/2016-5).
- επικουρικός, αφού εξαφανίσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου να παραπέμψει την υπόθεση σε αυτό.
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα (Lotte Co. Ltd) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσής της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο άσκησε πλημμελώς την εξουσία του μεταρρυθμίσεως βάσει του άρθρου 65, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (¹), μολονότι το τμήμα προσφυγών δεν είχε προβεί σε επαρκείς πραγματικές διαπιστώσεις περί του ζητήματος της συχνότητας και της διαχρονικής σταθερότητας της χρήσεως. Τούτο πλήττει τα συμφέροντα της ανααιρεσείουσας, διότι οι διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου είναι ανεπαρκείς και δεν συνεκτιμούν κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία. Εάν το τμήμα προσφυγών είχε προβεί σε αντίστοιχες διαπιστώσεις, η ανααιρεσείουσα θα μπορούσε να τις προσβάλλει με προσφυγή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
2. Το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της «ουσιαστικής χρήσης» του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, έλαβε υπόψη το γεγονός ότι τα αναγραφόμενα στα τιμολόγια στοιχεία για τις πωλήσεις σε σχέση προς τα στοιχεία για τις πωλήσεις που προκύπτουν από την προσκομιθείσα ένορκη βεβαίωση είναι ελάχιστα. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε, το πολύ, να συνεκτιμήσει με αντικειμενικό τρόπο τις συνήθειες στον κλάδο δυνατότητες παραγωγής ή διαθέσεως στο εμπόριο. Οι τρέχουσες υποκειμενικές σχέσεις της κάθε επιμέρους επιχειρήσεως δεν θα πρέπει να ασκούν επιρροή ως προς την έκταση της χρήσεως. Περαιτέρω, η χρήση ενός σήματος πρέπει να χαρακτηρίζεται ως ουσιαστική ακόμη και εάν από ποσοτικής απόψεως είναι ασήμαντη· απόλυτα κατώτατα όρια δεν υπάρχουν. Δεν πρέπει να επιχειρείται αξιολόγηση της επιχειρηματικής στρατηγικής και της εμπορικής επιτυχίας του επίμαχου προϊόντος. Κρίσιμο είναι μόνον εάν υπάρχει αμιγώς συμβολική χρήση.
3. Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε επίσης κατά τρόπο εσφαλμένο την προϋπόθεση περί «ουσιαστικής χρήσης» του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, δεδομένου ότι έλαβε υπόψη συλλήβδην το μέγεθος της αγοράς, χωρίς να συνεκτιμήσει με αντικειμενικό τρόπο τις συνήθειες στον κλάδο δυνατότητες παραγωγής ή διαθέσεως στο εμπόριο και τον βαθμό διαφοροποιήσεως των δραστηριοτήτων των επιχειρήσεων στη σχετική αγορά.

4. Το Γενικό Δικαστήριο παραποίησε τα πραγματικά στοιχεία περί ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, καθώς παρέβλεψε αποφασιστικής σημασίας στοιχεία της ένορκης βεβαίωσης ιδίως σε σχέση με τη διαχρονική σταθερότητα της χρήσεως.
5. Το γεγονός ότι το Γενικό Δικαστήριο έλαβε κυρίως υπόψη, ως προς το ζήτημα της χρήσεως κατά τρόπο ώστε να διατηρείται το σχετικό δικαίωμα, τις υποκειμενικές σχέσεις του κατόχου αδείας εκμεταλλεύσεως της αναιρεσείουσας και, ιδίως, την έκταση της επιχειρηματικής δραστηριότητας, καθώς και το γεγονός ότι συνεκτίμησε κυρίως τις δυνατότητες παραγωγής ή διαθέσεως στο εμπόριο του κατόχου αδείας εκμεταλλεύσεως, αντιβαίνει στη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
6. Προσβολή της γενικής αρχής της ίσης μεταχειρίσεως συντρέχει επίσης εκ του λόγου ότι το Γενικό Δικαστήριο παρεκκλίνει από προηγούμενες αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου και του Δικαστηρίου στις οποίες το Γενικό Δικαστήριο ήτοι το Δικαστήριο δέχθηκαν ότι σε παρόμοιες περιπτώσεις υπάρχει ουσιαστική χρήση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (κωδικοποιημένη έκδοση) (ΕΕ 2009, L 78, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di L'Aquila (Ιταλία) την 1η Οκτωβρίου 2018 — Gabriele Di Girolamo κατά Ministero della Giustizia

(Υπόθεση C-618/18)

(2019/C 25/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di L'Aquila

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτών: Gabriele Di Girolamo

Καθού: Ministero della Giustizia

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει οι γενικές αρχές του ισχύοντος δικαίου της Ένωσης περί υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, ασφάλειας δικαίου, προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, ισότητας των όπλων στη δίκη, αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας ενώπιον ανεξάρτητου δικαστηρίου και, γενικά, δίκαιης δίκης, κατά το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ευθύνη του ιταλικού κράτους για πρόδηλη παραβίαση της κοινοτικής ρυθμίσεως από δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσα, όπως η νομολογία αυτή διαμορφώθηκε με τις αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513) της 13ης Ιουνίου 2006, Traghetti del Mediterraneo (C-173/03, EU:C:2006:391), και της 24ης Νοεμβρίου 2011, Επιτροπή κατά Ιταλίας (C-379/10, EU:C:2011:775), να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι οι εν λόγω διατάξεις και η προπαρατεθείσα νομολογία του Δικαστηρίου αντιτίθενται στη θέσπιση από κράτος μέλος υπέρ του ιδίου και των διοικητικών αρχών του, όπως εν προκειμένω, ρυθμίσεως όπως αυτή που θεσπίστηκε με τον νόμο 18/2015, με τη δεδηλωμένη πρόθεση εφαρμογής των ως άνω αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά με ουσιαστικό σκοπό τη ματαίωση των αποτελεσμάτων τους και τον επηρεασμό της εθνικής δικαστικής εξουσίας, η οποία, με το νέα κείμενο του άρθρου 2, παράγραφοι 3 και 3 bis, του νόμου 117 της 13ης Απριλίου 1988 περί της αστικής ευθύνης των δικαστών, εισάγει την έννοια της ευθύνης για δόλο ή βαρεία αμέλεια «σε περίπτωση πρόδηλης παραβιάσεως του νόμου και του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης»; Πράγματι, η προαναφερθείσα εσωτερική ρύθμιση θέτει τον εθνικό δικαστή, όπως εν προκειμένω, προ της επιλογής –η οποία, όποια και αν είναι αυτή, αποτελεί αιτία αστικής και πειθαρχικής ευθύνης έναντι του κράτους σε υποθέσεις όπου ουσιαστικός διάδικος είναι η ίδια η διοικητική αρχή– είτε να παραβιάσει την εσωτερική ρύθμιση, αφήνοντάς την ανεφάρμοστη και εφαρμόζοντας το δίκαιο της Ένωσης, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο, είτε να παραβιάσει το δίκαιο της Ένωσης, εφαρμόζοντας τους κανόνες του εσωτερικού δικαίου που αντιτίθενται στην αναγνώριση της αποτελεσματικής προστασίας και αντικεινται στα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 7 της οδηγίας 2003/88, στις ρήτρες 2 και 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία υλοποιήθηκε με την οδηγία 1999/70, και στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ερμηνεύθηκε από τη νομολογία του Δικαστηρίου στις αποφάσεις της 1ης Μαρτίου 2012, O'Brien (C-393/10, EU:C:2012:110), και της 29ης Νοεμβρίου 2017, King (C-214/16, EU:C:2017:914).

- 2) Μόνο σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, και λαμβανομένης υπόψη της θέσεως που έλαβε το ιταλικό Corte costituzionale (Συνταγματικό Δικαστήριο) [στην απόφαση] 269/2017 της 14ης Δεκεμβρίου 2017 μετά την απόφαση [του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2010, M.A.S. και M. B. (C-42/17, EU:C:2017:936)], υπό το πρίσμα των άρθρων 31, παράγραφος 2, και 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του άρθρου 267 ΣΛΕΕ και του άρθρου 4 ΣΕΕ, δύναται η απόφαση που το Δικαστήριο θα πρέπει να εκδώσει στην παρούσα προδικαστική υπόθεση, διαπιστώνοντας ότι το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται στο άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 3-bis, του νόμου 117 της 13ης Απριλίου 1988, στο πλαίσιο κύριας δίκης, στην οποία ο καθού είναι κρατική διοικητική αρχή, να εξομοιωθεί με κανόνα του δικαίου της Ένωσης έχοντα άμεσο αποτέλεσμα και άμεση εφαρμογή από το εθνικό δικαστήριο, καθιστώντας δυνατό να μείνει ανεφάρμοστη η αντίθετη εσωτερική διάταξη;
- 3) Μόνο σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, δύναται ο τακτικός δικαστής ή δικαστής «togato» να θεωρηθεί εργαζόμενος αορίστου χρόνου αντίστοιχος με τον εργαζόμενο ορισμένου χρόνου που είναι ο «ειρηνοδίκης», με ίδια επαγγελματική προϋπηρεσία του τελευταίου με τον τακτικό δικαστή, για τους σκοπούς εφαρμογής της ρήτρας 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που υλοποιήθηκε με την οδηγία 1999/70 ⁽¹⁾, αν τα ασκούμενα δικαστικά καθήκοντα είναι τα ίδια, αλλά οι διαδικασίες διαγωνισμού για την εκτέλεση των καθηκόντων διαφέρουν μεταξύ των τακτικών δικαστών (ως προς τους τίτλους και τις εξετάσεις, με πρόσληψη σε μόνιμη θέση και με ουσιαστικά αμετάβλητο της σχέσεως εργασίας αορίστου χρόνου, εκτός από σπάνιες περιπτώσεις σοβαρών παραβιάσεων των καθηκόντων) και των ειρηνοδικών [ως προς τους τίτλους, με πρόσληψη για ορισμένο χρόνο, η οποία δύναται να ανανεωθεί κατόπιν περιοδικής θετικής αξιολογήσεως από το Consiglio superiore della magistratura (ανώτατο δικαστικό συμβούλιο) κατά τη διακριτική του ευχέρεια, και να ανακληθεί αμέσως σε περίπτωση αρνητικής αξιολογήσεως του έργου του έκτακτου δικαστή];

⁽¹⁾ Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Kiel (Γερμανία) στις 12 Οκτωβρίου 2018 — ΚΗ κατά Sparkasse Südholstein

(Υπόθεση C-639/18)

(2019/C 25/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Kiel

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: ΚΗ

Εναγομένη: Sparkasse Südholstein

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Συνάπτεται, κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/65/ΕΚ ⁽¹⁾, σύμβαση «στο πλαίσιο συστήματος εξ αποστάσεως πώλησης ή παροχής υπηρεσιών οργανωμένου από τον προμηθευτή», με την οποία μια υφιστάμενη σύμβαση δανείου τροποποιείται μόνον όσον αφορά το ύψος του συμφωνημένου επιτοκίου (συμπληρωματική συμφωνία για το επιτόκιο), όταν μια τράπεζα με δίκτυο καταστημάτων συνάπτει συμβάσεις δανείου για τη χρηματοδότηση ακινήτων, εξασφαλιζόμενες με εμπράγματα ασφάλειες επί ακινήτων, μόνον εντός των καταστημάτων της, στο πλαίσιο όμως τρεχουσών εμπορικών σχέσεων συνάπτει συμβάσεις για την τροποποίηση ήδη συναφθεισών συμβάσεων δανείου ενίοτε επίσης χρησιμοποιώντας μόνον μέσα επικοινωνίας εξ αποστάσεως;
- 2) Υφίσταται «σύμβαση που αφορά χρηματοοικονομικές υπηρεσίες» κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2002/65/ΕΚ, όταν μια υφιστάμενη σύμβαση δανείου τροποποιείται μόνον όσον αφορά το ύψος του συμφωνημένου επιτοκίου (συμπληρωματική συμφωνία για το επιτόκιο), χωρίς να παρατείνεται η διάρκεια του δανείου ή να τροποποιείται το ύψος του;

⁽¹⁾ Οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ (ΕΕ 2002, L 271, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale di Genova (Ιταλία) στις 12 Οκτωβρίου 2018 — LG κ.λπ. κατά Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

(Υπόθεση C-641/18)

(2019/C 25/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Genova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγοντες: LG κ.λπ.

Εναγόμενοι: Rina SpA, Ente Registro Italiano Navale

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 1, [παράγραφος] 1, και το άρθρο 2, [παράγραφος] 1, του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 ⁽¹⁾ της 22ας Δεκεμβρίου 2000, ερμηνευόμενα υπό το πρίσμα του άρθρου 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και της αιτιολογικής σκέψεως 16 της οδηγίας 2009/15/ΕΚ ⁽²⁾, την έννοια ότι απαγορεύουν σε δικαστήριο κράτους μέλους, στο πλαίσιο αγωγής αποζημιώσεως λόγω ευθύνης εξ αμελείας για ζημία συνιστάμενη σε θανάτους και σωματικές βλάβες που προκλήθηκαν από ναυάγιο επιβατηγού οχηματαγωγού, να αρνηθεί ότι έχει διεθνή δικαιοδοσία αναγνωρίζοντας ετεροδικία υπέρ οντοτήτων και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου τα οποία εκτελούν δραστηριότητες νηογνώμονα και/ή πιστοποιήσεως και τα οποία εδρεύουν στο κράτος μέλος αυτό, με το αιτιολογικό ότι οι εν λόγω δραστηριότητες νηογνώμονα και/ή πιστοποιήσεως ασκούνται για λογαριασμό κράτους εκτός ΕΕ;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/15/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων και για τις συναφείς δραστηριότητες των ναυτικών αρχών (ΕΕ 2009, L 131, σ. 47).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Mercantil de Gerona (Ισπανία) στις 15 Οκτωβρίου 2018 — OD κατά Ryanair D.A.C.

(Υπόθεση C-646/18)

(2019/C 25/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil de Gerona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: OD

Εναγομένη: Ryanair D.A.C.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Απαιτεί η προβλεπόμενη και ρυθμιζόμενη στο άρθρο 26 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/12 ⁽¹⁾ σιωπηρή παρέκταση δικαιοδοσίας οποιοδήποτε αντικειμενικό στοιχείο συνάφειας μεταξύ, αφενός, της επίδικης σχέσεως ή της κατοικίας του ενάγοντος και, αφετέρου, του δικαστηρίου στο οποίο ασκείται η αγωγή;

- 2) Απαιτεί η προβλεπόμενη και ρυθμιζόμενη στο άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 σιωπηρή παρέκταση δικαιοδοσίας, σε όλες τις πτυχές της, αυτοτελή και ενιαία για όλα τα κράτη μέλη ερμηνεία, η οποία δεν μπορεί, επομένως, να εξαρτάται από τους περιορισμούς που εισάγουν οι κανόνες των κρατών μελών σχετικά με την εγχώρια αρμοδιότητα των δικαστηρίων, όπως η μη ισχύς της σιωπηρής παρέκτασης δικαιοδοσίας σε υποθέσεις οι οποίες, λόγω της χαμηλής αξίας του αντικειμένου της διαφοράς, πρέπει να εξετάζονται στο πλαίσιο της συνοπτικής διαδικασίας βάσει του ισπανικού κώδικα πολιτικής δικονομίας;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul București (Ρουμανία) στις
17 Οκτωβρίου 2018 — Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE) κατά
Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA**

(Υπόθεση C-648/18)

(2019/C 25/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul București

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα και καθής πρωτοδίκως: Autoritatea națională de reglementare în domeniul energiei (ANRE)

Εφεσίβλητη και προσφεύγουσα πρωτοδίκως: Societatea de Producere a Energiei Electrice în Hidrocentrale Hidroelectrica SA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 35 ΣΛΕΕ σε ερμηνεία του άρθρου 23, παράγραφος 1, και του άρθρου 28, στοιχείο c, του νόμου Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012 (νόμου 123/2012 για την ηλεκτρική ενέργεια και το φυσικό αέριο) με βάση την οποία οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας της Ρουμανίας υποχρεούνται να διαπραγματεύονται τη συνολική παραγόμενη ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας αποκλειστικά μέσω μιας ρουμανικής κεντρικής αγοράς που λειτουργεί υπό συνθήκες ανταγωνισμού, ενώ υπάρχει η δυνατότητα εξαγωγής της ενέργειας, πλην όμως όχι απευθείας, αλλά μέσω εταιρίας διαπραγμάτευσης;

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Bologna (Ιταλία) στις
22 Οκτωβρίου 2018 — UX κατά Κυβέρνησης της Ιταλικής Δημοκρατίας**

(Υπόθεση C-658/18)

(2019/C 25/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Bologna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούσα: UX

Καθής: Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει ο ειρηνοδίκης, ως δικαστής αιτών την προδικαστική παραπομπή, στην έννοια του τακτικού δικαστηρίου που διαθέτει την αρμοδιότητα να υποβάλει αίτηση προδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, ακόμη και αν η εσωτερική έννομη τάξη δεν του αναγνωρίζει, λόγω του επισφαλούς εργασιακού καθεστώτος του, όρους εργασίας ισοδύναμους με εκείνους των επαγγελματιών δικαστών, μολονότι ασκεί τα ίδια δικαιοδοτικά καθήκοντα εντασσόμενος στο εθνικό δικαστικό σύστημα, κατά παράβαση των εγγυήσεων ανεξαρτησίας και αμεροληψίας των τακτικών δικαστηρίων, τις οποίες εκθέτει το Δικαστήριο στις αποφάσεις *Wilson* (EU:C:2006:587, σκέψεις 47-53), *Associação Sindical dos Juizes Portugueses* (EU:C:2018:117, σκέψη 32 και σκέψεις 41-45), *Minister for Justice and Equality* (EU:C:2018:586, σκέψεις 50-54);
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εμπίπτει η υπηρεσιακή δραστηριότητα της αιτούσας ειρηνοδική στην έννοια του «εργαζομένου ορισμένου χρόνου», που προβλέπεται από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 1, παράγραφος 3, και 7 της οδηγίας 2003/88⁽¹⁾, της ρήτηρας 2 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με την οδηγία 1999/70⁽²⁾ και του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως η εν λόγω έννοια ερμηνεύεται από το Δικαστήριο στις αποφάσεις *O' Brien* (EU:C:2012:110) και *King* (EU:C:2017:914), και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, δύναται ο τακτικός ή επαγγελματίας δικαστής να θεωρηθεί εργαζόμενος αορίστου χρόνου αντίστοιχος προς τον εργαζόμενο ορισμένου χρόνου που είναι ο «ειρηνοδίκης», για τους σκοπούς εφαρμογής των ιδίων όρων εργασίας σύμφωνα με τη ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο με την οδηγία 1999/70;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και το δεύτερο ερώτημα, αντίκειται το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με την ευθύνη του ιταλικού κράτους για πρόδηλη παραβίαση του κοινοτικού δικαίου από δικαστήριο του οποίου οι αποφάσεις δεν υπόκεινται σε ένδικο μέσο [αποφάσεις *Kobler* (EU:C:2003:513), *Traghetti del Mediterraneo* (EU:C:2006:391) και Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (EU:C:2011:775)], στο άρθρο 2, παράγραφοι 3 και 3-bis, του νόμου 117 της 13ης Απριλίου 1988 περί της αστικής ευθύνης των δικαστών που προβλέπει ευθύνη του δικαστή για δόλο ή βαρεία αμέλεια «σε περίπτωση πρόδηλης παραβιάσεως του νόμου και του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και θέτει τον εθνικό δικαστή ενώπιον της επιλογής –πράγμα που σε κάθε περίπτωση αποτελεί αιτία αστικής και πειθαρχικής ευθύνης έναντι του κράτους σε υποθέσεις όπου κύριος διάδικος είναι η ίδια η δημόσια διοίκηση, ιδίως όταν ο δικαστής που επιλαμβάνεται της υποθέσεως είναι ειρηνοδίκης ο οποίος εργάζεται υπό καθεστώς ορισμένου χρόνου χωρίς αποτελεσματική νομική, οικονομική και ασφαλιστική προστασία— όπως εν προκειμένω, είτε να παραβεί την εσωτερική ρύθμιση, μην εφαρμόζοντας τη και εφαρμόζοντας το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ερμηνεύεται από το Δικαστήριο, είτε να παραβιάσει το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εφαρμόζοντας τις εσωτερικές ρυθμίσεις που αποκλείουν την αναγνώριση της αποτελεσματικής προστασίας και σε αντίθεση με τα άρθρα 1, παράγραφος 3, και 7 της οδηγίας 2003/88, με τις ρήτρες 2 και 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή με την οδηγία 1999/70, και με το άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 4) Συνιστά, σύμφωνα με τα άρθρα 2, 4, παράγραφοι 2 και 3, 6, παράγραφος 1, 9, 10, παράγραφος 1, 17, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ειδική παραβίαση ικανή να θεμελιώσει αγωγή εξωσυμβατικής ευθύνης έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 340, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, η συμπεριφορά της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία αρνείται να κινήσει τη διαδικασία επί παραβάσει ή να παραπέμψει στο Δικαστήριο [παραλείποντας] την προσφυγή λόγω παραβιάσεως για παραβίαση του δικαίου της Ένωσης από κράτος, όταν, όπως εν προκειμένω, συντρέχουν οι ακόλουθες περιστάσεις:

— με την υπό στοιχεία EMPL/B2/DA-MAT/sk (2016) ανακοίνωση της Γενικής Διευθύνσεως Απασχολήσεως, Κοινωνικών Υποθέσεων και Εντάξεως, η οποία περιήλθε στις ιταλικές δημόσιες αρχές στις 10 Ιουνίου 2016, η Επιτροπή περάτωσε με αρνητικό αποτέλεσμα τον Ιούνιο του 2016, προαναγγέλλοντας την επικείμενη κίνηση διαδικασίας επί παραβάσει, την υπόθεση EU Pilot 7779/15/EMPL, διαπιστώνοντας το ασυμβίβαστο με το δίκαιο της Ένωσης της εθνικής νομοθεσίας που ρυθμίζει την παρεχόμενη από τους έκτακτους δικαστές υπηρεσία όσον αφορά την καταχρηστική σύναψη διαδοχικών συμβάσεων ορισμένου χρόνου, τη ανισότητα μεταχειρίσεως όσον αφορά τις αποδοχές σε σχέση με τους τακτικούς ή επαγγελματίες δικαστές, την ετήσια άδεια αναψυχής και την άδεια μητρότητας, διαδικασία επί παραβάσει που δεν κινήθηκε ποτέ μέχρι σήμερα·

— η Επιτροπή με την ανακοίνωση της 21ης Δεκεμβρίου 2016 C(2016) 8600 τελικό διευκρίνισε ότι έχει τη διακριτική ευχέρεια να αποφασίζει εάν και πότε θα κινήσει διαδικασία επί παραβάσει ή θα παραπέμψει μια υπόθεση στο Δικαστήριο, η νομολογία του οποίου αναγνωρίζει ότι οι προσφυγές των πολιτών κατά της Επιτροπής, όταν αυτή αρνείται να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει, δεν θα ευδοκιμούν.

- 5) Ανεξαρτήτως των απαντήσεων στα τέσσερα ανωτέρω ερωτήματα, μπορούν τα άρθρα 268, 274 και 340, παράγραφος 2, της ΣΛΕΕ, υπό το φως του άρθρου 2, του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του άρθρου 6, παράγραφος 1, του άρθρου 9, του άρθρου 10, παράγραφος 1, και του άρθρου 17, παράγραφος 1, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, σε συνδυασμό με το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η αγωγή εξωδικαστικής ευθύνης κατά της Ένωσης δεν μπορεί να εξαιρεθεί από τη δικαιοδοσία των εθνικών δικαστηρίων, σε υπόθεση όπως η επίδικη όπου η μη εφαρμογή στην εσωτερική έννομη τάξη του δικαίου της Ένωσης, το οποίο εγγυάται την αρχή της ανεξαρτησίας και της αμεροληψίας των δικαστών, συνιστά μια από τις αιτίες της κατάφωρης αθετήσεως από την Επιτροπή των καθηκόντων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τον ρόλο της ως θεματοφύλακα των Συνθηκών, και από τη διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής να αποφασίζει εάν και πότε θα κινήσει διαδικασία επί παραβάσει ή θα παραπέμψει μια υπόθεση στο Δικαστήριο, η νομολογία του οποίου αναγνωρίζει ότι οι προσφυγές των πολιτών κατά της Επιτροπής, όταν αυτή αρνείται να κινήσει διαδικασία επί παραβάσει, δεν θα ευδοκιμούν, καθιστώντας κατ' αυτόν τον τρόπο ανίσχυρη την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να κρίνει, κατ' αποκλειστικότητα, τη διαφορά σχετικά με την εξωσυμβατική ευθύνη έναντι της Ένωσης;

(¹) Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

(²) Οδηγία 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ 1999, L 175, σ. 43).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Landgericht Berlin (Γερμανία) στις
22 Οκτωβρίου 2018 — Sundair GmbH κατά WV κ.λπ.**

(Υπόθεση C-660/18)

(2019/C 25/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγομένη και εκκαλούσα: Sundair GmbH

Ενάγοντες και εφεσίβλητοι: WV, XU, YT, που εκπροσωπείται από τους XU και ZS

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (¹), την έννοια ότι οι θιγόμενοι επιβάτες δικαιούνται αποζημίωση για ματαίωση πτήσεως, όταν η αεροπορική εταιρία που διενεργεί τη μεταφορά δεν διαθέτει έγκυρη άδεια εκμεταλλεύσεως όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004, η ματαίωση οφείλεται έστω εν μέρει στην έλλειψη τέτοιας άδειας και οι επιβάτες δεν ήταν ενήμεροι για την έλλειψη άδειας εκμεταλλεύσεως κατά τον χρόνο της κρατήσεως;

(¹) ΕΕ 2004, L 46, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Πορτογαλία) στις 22 Οκτωβρίου 2018 — CTT — Correios de Portugal κατά Autoridade Tributária e Aduaneira

(Υπόθεση C-661/18)

(2019/C 25/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: CTT — Correios de Portugal

Καθής: Autoridade Tributária e Aduaneira

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι αρχές της ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας, της ισοδυναμίας και της αναλογικότητας σε ερμηνεία του άρθρου 98, παράγραφος 2, του CIVA ⁽¹⁾ υπό την έννοια ότι η διάταξη αυτή δεν έχει εφαρμογή σε περιπτώσεις τροποποιήσεως ή αναπροσαρμογής των ήδη διενεργηθεισών εκπτώσεων;
- 2) Αντιτίθενται οι αρχές αυτές σε ρύθμιση όπως το άρθρο 23, παράγραφοι 1, στοιχείο b), και 6, του CIVA, το οποίο ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι ο υποκείμενος στον φόρο, ο οποίος έχει επιλέξει ορισμένη μέθοδο συντελεστή και/ή κριτήριο κατανομής για τους σκοπούς του υπολογισμού του δικαιώματος προς έκπτωση του φόρου επί των εισροών για αγαθά ή υπηρεσίες μκτής χρήσεως και έχει προβεί σε διορθώσεις επί τη βάσει των οριστικών ποσών του έτους στο οποίο αναφέρεται η έκπτωση, σύμφωνα με την παράγραφο 6 του εν λόγω άρθρου, δεν μπορεί να τροποποιήσει αναδρομικώς τα στοιχεία αυτά διά του εκ νέου υπολογισμού της ήδη αναπροσαρμοσθείσας βάσει της διατάξεως αυτής αρχικής εκπτώσεως στο πλαίσιο αναδρομικής εκκαθαρίσεως του ΦΠΑ σε σχέση με δραστηριότητα η οποία είχε αρχικώς θεωρηθεί απαλλασσόμενη;

⁽¹⁾ Κώδικας περί φόρου προστιθέμενης αξίας.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Grondwettelijk Hof (Βέλγιο) στις 25 Οκτωβρίου 2018 — Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone κατά Ministerraad

(Υπόθεση C-667/18)

(2019/C 25/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Grondwettelijk Hof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: Orde van Vlaamse Balies, Ordre des barreaux francophones et germanophone

Καθού: Ministerraad

Προδικαστικό ερώτημα

Εμπίπτουν στην έννοια της «δικαστικής διαδικασίας» του άρθρου 201, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/138/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης, οι διαδικασίες εξωδικαστικής και δικαστικής διαμεσολάβησης, όπως ρυθμίζονται στα άρθρα 1723/1 έως 1737 του *Belgisch Gerechtelijk Wetboek* [Βελγικού Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας];

⁽¹⁾ ΕΕ 2009, L 335, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna (Ιταλία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — CO κατά Comune di Gesturi

(Υπόθεση C-670/18)

(2019/C 25/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: CO

Καθού: Comune di Gesturi

Προδικαστικό ερώτημα

Προσκρούει στην αρχή της απαγορεύσεως των δυσμενών διακρίσεων που προβλέπεται στα άρθρα 1 και 2 της οδηγίας 2000/78 ⁽¹⁾ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της 27ης Νοεμβρίου 2000, η διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 9, της πράξης νομοθετικού περιεχομένου 95, της 6ης Ιουλίου 2012 (κυρωθείσας, κατόπιν τροποποιήσεων, με τον νόμο 135 της 7ης Αυγούστου 2012, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 της πράξης νομοθετικού περιεχομένου 90 της 24ης Ιουνίου 2014, κυρωθείσας με τον νόμο 114 της 11ης Αυγούστου 2014), η οποία προβλέπει την απαγόρευση στους δημόσιους φορείς να αναθέτουν τη μελέτη και την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών σε συνταξιούχους ιδιωτικούς ή δημόσιους υπαλλήλους;

⁽¹⁾ Οδηγία 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ 2000, L 303, σ. 16).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 29 Οκτωβρίου 2018 — DN κατά Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Υπόθεση C-672/18)

(2019/C 25/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: DN

Καθού: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν οι διατάξεις του άρθρου 8 της οδηγίας της 19ης Οκτωβρίου 2009 ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαγορεύουν να φορολογείται η υπεραξία η οποία πραγματοποιήθηκε επ' ευκαιρία της μεταβίβασης των τίτλων που ελήφθησαν κατά την ανταλλαγή και η υπεραξία υπό καθεστώς αναβολής με διαφορετικούς κανόνες υπολογισμού της βάσεως επιβολής του φόρου και με διαφορετικούς συντελεστές;
- 2) Έχουν ειδικότερα οι διατάξεις αυτές την έννοια ότι απαγορεύουν να μην εφαρμόζονται επί της υπεραξίας υπό καθεστώς αναβολής οι εκπτώσεις επί της βάσεως επιβολής του φόρου με τις οποίες επιδιώκεται να λαμβάνεται υπόψη το χρονικό διάστημα κατοχής των τίτλων, λαμβανομένου υπόψη ότι ο κανόνας αυτός περί υπολογισμού της βάσεως επιβολής του φόρου δεν είχε εφαρμογή κατά την ημερομηνία κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η υπεραξία αυτή, και να εφαρμόζονται επί της υπεραξίας από τη μεταβίβαση των τίτλων που ελήφθησαν κατά την ανταλλαγή, λαμβανομένης υπόψη της ημερομηνίας της ανταλλαγής και όχι της ημερομηνίας κτήσεως των τίτλων που δόθηκαν κατά την ανταλλαγή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2009/133/EK του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το εφαρμοστέο στις συγχωνεύσεις, διασπάσεις, μερικές διασπάσεις, εισφορές ενεργητικού και ανταλλαγές μετοχών που αφορούν εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών καθώς και με τη μεταφορά της καταστατικής έδρας μιας SE ή μιας SCE από ένα κράτος μέλος σε άλλο (ΕΕ L 310, σ. 34).

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Paris (Γαλλία) στις
30 Οκτωβρίου 2018 — Santen SAS κατά Directeur général de l'Institut national de la propriété
industrielle**

(Υπόθεση C-673/18)

(2019/C 25/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Santen SAS

Καθού: Directeur général de l'Institut national de la propriété industrielle

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει η έννοια της διαφορετικής χρήσεως σύμφωνα με την απόφαση NEURIM της 19ης Ιουλίου 2012, C-130/11, να ερμηνευθεί στενά, δηλαδή:
 - ότι περιορίζεται αποκλειστικά στην περίπτωση ανθρώπινης χρήσεως κατόπιν κτηνιατρικής χρήσεως·
 - ή ότι αφορά ορισμένη ένδειξη που υπάγεται σε ένα νέο θεραπευτικό πεδίο, σύμφωνα με νέο ιατρικό ιδιοσκεύασμα, συγκριτικά με την προηγούμενη ΑΚΑ, ή φάρμακο στο οποίο η δραστική ουσία επιτελεί διαφορετική λειτουργία από εκείνη που επιτελεί στο φάρμακο που αποτελεί το αντικείμενο της πρώτης ΑΚΑ·
 - ή, ότι πρέπει γενικότερα, σύμφωνα με τους στόχους του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 ⁽¹⁾ σχετικά με τη δημιουργία ενός ισορροπημένου συστήματος στο οποίο λαμβάνονται υπόψη όλα τα διακυβευόμενα συμφέροντα, συμπεριλαμβανομένων των συμφερόντων της δημόσιας υγείας, να προσδιορίζεται σύμφωνα με πιο απαιτητικά κριτήρια συγκριτικά με εκείνα βάσει των οποίων προσδιορίζεται η δυνατότητα καταχώρισεως της εφευρέσεως·

ή πρέπει αντιθέτως να ερμηνευθεί ευρέως, δηλαδή ως περιλαμβάνουσα όχι μόνο τις διαφορετικές θεραπευτικές ενδείξεις και ασθένειες αλλά και τη διαφορετική μορφή, δοσολογία ή/και τον διαφορετικό τρόπο χορηγήσεως;

- 2) Συνεπάγεται η έννοια της χρήσεως που εμπίπτει στο πεδίο προστασίας που παρέχει το κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου της 19ης Ιουλίου 2012, C-130/11, NEURIM, ότι το εύρος του κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας πρέπει να συνάδει με αυτό της προβαλλόμενης ΑΚΑ και, συνεπώς, να περιορίζεται στη νέα ιατρική χρήση που αντιστοιχεί στη θεραπευτική ένδειξη της εν λόγω ΑΚΑ;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — Amoen Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-677/18)

(2019/C 25/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Amoen Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπέπεσαν η ΕΤΚ (¹) και/ή η Επιτροπή σε πρόδηλο σφάλμα κατατάσσοντας τους ΣΜ (²):

- α) στο κεφάλαιο 62 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας (³) της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη δασμολογική κλάση 6212, στην οποία υπάγονται συγκεκριμένα οι «στιγθόδεσμοι», και στον κωδικό ΣΟ 6212 10 90

αντί για το

- β) κεφάλαιο 90, τη δασμολογική κλάση 9021 και τον κωδικό ΣΟ 9021 10 10, ως εξαρτήματα ειδών και συσκευών προθέσεως κατά την έννοια της σημειώσεως 2, στοιχείο β', του κεφαλαίου 90 της ΣΟ;

- 2) Περιορίζει παρανόμως ο ΕΚΕ (⁴) το πεδίο εφαρμογής της κατατάξεως των εξαρτημάτων ειδών και συσκευών προθέσεως στη δασμολογική κλάση 9021 κατά την έννοια της σημειώσεως 2, στοιχείο β', του κεφαλαίου 90 της ΣΟ, με αποτέλεσμα να έχει εκδοθεί καθ' υπέρβαση των εξουσιών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής;

- 3) Παραβιάζει ο ΕΚΕ την αρχή της ελκρινούς συνεργασίας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, υπό περιστάσεις κατά τις οποίες:

- α) η Ευρωπαϊκή Επιτροπή οφείλει να σέβεται τις αποφάσεις των εθνικών δικαστηρίων, αλλά πρέπει επίσης να μεριμνά για την ομοιόμορφη (και ορθή) εφαρμογή του τελωνειακού κώδικα και της ΣΟ·

- β) το United Kingdom Supreme Court (Ανώτατο Δικαστήριο του Ηνωμένου Βασιλείου) έκρινε ομοφώνως ότι οι ΣΜ πρέπει να καταταγούν ορθώς στο κεφάλαιο 90 της ΣΟ, στη δασμολογική κλάση 9021· και

- γ) η απόφαση του Supreme Court (Ανώτατου Δικαστηρίου) τέθηκε υπόψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία την υπέβαλε σε όλα τα κράτη μέλη της Ένωσης, συνοδευόμενη από συνοπτική ανάλυση του σκεπτικού του Supreme Court (Ανώτατου Δικαστηρίου);

⁽¹⁾ Customs Code Committee (Επιτροπή του τελωνειακού κώδικα).

⁽²⁾ Στηθόδεσμοι μαστεκτομής.

⁽³⁾ Συνδυασμένη Ονοματολογία.

⁽⁴⁾ Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2017/1167 της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2017, σχετικά με τη δασμολογική κατάταξη ορισμένων εμπορευμάτων στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΕΕ 2017, L 170, σ. 50).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

(Υπόθεση C-678/18)

(2019/C 25/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείων: Procureur-Generaal bij de Hoge Raad der Nederlanden

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 90, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα ⁽¹⁾ την έννοια ότι απαιτεί να ανατίθεται υποχρεωτικώς σε όλα τα μνημονευόμενα σε αυτό δικαστήρια ενός κράτους μέλους η αρμοδιότητα να διατάσσουν ασφαλιστικά μέτρα, ή αφήνει στα κράτη μέλη –πλήρως ή εν μέρει– τη δυνατότητα να αναθέτουν αποκλειστικώς στα δικαστήρια που έχουν οριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 80, παράγραφος 1, του κανονισμού για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα, ως (πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια) δικαστήρια κοινοτικών σχεδίων και υποδειγμάτων την αρμοδιότητα να διατάσσουν τέτοια μέτρα;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 6/2002 του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2001, για τα κοινοτικά σχέδια και υποδείγματα (ΕΕ 2002, L 3, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Okresní soud v Ostravě (Τσεχική Δημοκρατία) στις 5 Νοεμβρίου 2018 — OPR-Finance s.r.o. κατά GK

(Υπόθεση C-679/18)

(2019/C 25/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Αιτούν δικαστήριο

Okresní soud v Ostravě

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: OPR-Finance s.r.o.

Εναγομένη: GK

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιτίθενται οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 8 και του άρθρου 23 της οδηγίας 2008/48/EK ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, σε εθνική νομοθεσία η οποία ορίζει ότι η παράβαση της υποχρέωσης του πιστωτικού φορέα να εκτιμήσει πριν από τη σύναψη της σύμβασης πιστώσεως την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή επισύρει ως κύρωση την ακυρότητα της σύμβασης πιστώσεως με ταυτόχρονη υποχρέωση του καταναλωτή να επιστρέψει στον πιστωτικό φορέα το ποσό του κεφαλαίου σε χρόνο ανάλογο με την οικονομική ικανότητα του καταναλωτή, όταν όμως η κύρωση αυτή (η ακυρότητα της σύμβασης πιστώσεως) είναι εφαρμοστέα μόνον αν ο καταναλωτής την προβάλει (ήτοι προβάλλει την ακυρότητα της σύμβασης) εντός αποκλειστικής προθεσμίας τριών ετών;
- 2) Υποχρεώνουν οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 8 και του άρθρου 23 της οδηγίας 2008/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ, εθνικό δικαστήριο να επιβάλει αυτεπαγγέλτως (ήτοι ακόμη και στην περίπτωση που ο καταναλωτής δεν το ζητήσει ενεργά) την κύρωση που προβλέπεται από την εθνική νομοθεσία για την παράβαση της υποχρέωσης του πιστωτικού φορέα να εκτιμήσει την πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή;

⁽¹⁾ ΕΕ 2008, L 133, σ. 66.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) στις 7 Νοεμβρίου 2018 — SY κατά Associated Newspapers Ltd

(Υπόθεση C-687/18)

(2019/C 25/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων-εκκαλών: SY

Εναγόμενη-εφεσίβλητη: Associated Newspapers Ltd

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορούν να θεωρηθούν συμβατές με τα άρθρα 9, 22 και 23 της οδηγίας 95/46/EK ⁽¹⁾ και με τα άρθρα 7, 8 και 47 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης διατάξεις του εθνικού δικαίου, όπως το άρθρο 32, παράγραφοι 4 και 5, του Data Protection Act 1998 (νόμου περί προστασίας των δεδομένων του 1998) (DPA), οι οποίες προβλέπουν ότι, όταν ένας υπεύθυνος επεξεργασίας ισχυρίζεται ότι τα προσωπικά δεδομένα με τα οποία σχετίζεται δικαστική διαδικασία κατά του εν λόγω υπευθύνου επεξεργασίας υποβάλλονται σε επεξεργασία (i) μόνο για δημοσιογραφικούς, καλλιτεχνικούς ή λογοτεχνικούς σκοπούς και (ii) με σκοπό τη δημοσίευση δημοσιογραφικού, λογοτεχνικού ή καλλιτεχνικού υλικού το οποίο δεν έχει προηγουμένως δημοσιευθεί από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, αυτή η διαδικασία πρέπει να ανασταλεί κατά το μέτρο που αφορά αδημοσίευτα προσωπικά δεδομένα έως ότου (α) αποφανθεί ο Information Commissioner ότι οι προϋποθέσεις (i) ή (ii) δεν πληρούνται, (β) αποσύρει ο υπεύθυνος επεξεργασίας τον ισχυρισμό του ή (γ) δημοσιευθούν τα προσωπικά δεδομένα;

⁽¹⁾ Οδηγία 95/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ 1995, L 281, σ. 31).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 6 Νοεμβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά TX και UW

(Υπόθεση C-688/18)

(2019/C 25/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

TX και UW

Προδικαστικό ερώτημα

Προβάλλεται το δικαίωμα του κατηγορουμένου για παράσταση στη δίκη σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 2, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 35 και 44, της οδηγίας (ΕΕ) 2016/343 ⁽¹⁾, αν μία από τις συνεδριάσεις του δικαστηρίου στο πλαίσιο ποινικής δίκης έχει διεξαχθεί ερήμην του κατηγορουμένου ενώ εκείνος κλήθηκε νομότυπα, ενημερώθηκε για τις συνέπειες της μη παραστάσεώς του και εκπροσωπήθηκε από συνήγορο της επιλογής του, σε περίπτωση που:

- α) η απουσία του οφείλεται σε λόγο κείμενο εντός της σφαίρας επιρροής του (ήτοι αν έχει ο ίδιος αποφασίσει να μη λάβει μέρος στη συγκεκριμένη συνεδρίαση),
- β) η απουσία του οφείλεται σε λόγο ανεξάρτητο της θέλησής του (ήτοι ασθένεια), όταν στη συνέχεια ενημερώθηκε για τις διαδικαστικές πράξεις που διεξήχθησαν ερήμην του και, έχοντας επίγνωση της καταστάσεως, αποφάσισε και δήλωσε ότι:
 - δεν αμφισβητεί τη νομιμότητα των εν λόγω πράξεων ούτε επιθυμεί την επανάληψή τους [παρουσία] του προβάλλοντας τη μη εμφάνισή του,
 - επιθυμεί να συμμετάσχει στις πράξεις αυτές, το δε δικαστήριο διεξάγει συμπληρωματική εξέταση του ατόμου που ζήτησε ο κατηγορούμενος, παρέχοντας στον τελευταίο το δικαίωμα να συμμετάσχει δεόντως;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/343 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, για την ενίσχυση ορισμένων πτυχών του τεκμηρίου αθωότητας και του δικαιώματος παράστασης του κατηγορουμένου στη δίκη του στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας (ΕΕ 2016, L 65, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Πατρών (Ελλάδα) την 5^η Νοεμβρίου 2018 — ΧΤ κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-689/18)

(2019/C 25/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Πατρών (Ελλάδα)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: ΧΤ

Καθού: Ελληνικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Η ρύθμιση της διάταξης του άρθρου 44 παρ. 1.β. του ν. 4111/2013, όπως ίσχυε κατά το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012), σύμφωνα με την οποία από την επιβολή του φόρου πολυτελούς διαβίωσης εξαιρούνται οι ιδιοκτήτες ή κάτοχοι επιβατικών αυτοκινήτων ιδιωτικής χρήσης (κυβισμού από 1.929 κυβικά εκατοστά και άνω) με παλαιότητα άνω των δέκα ετών από το έτος πρώτης κυκλοφορίας τους στην Ελλάδα και όχι από το έτος της τυχόν προγενέστερης (πρώτης) κυκλοφορίας τους σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αποτελεί φορολογική επιβάρυνση ισοδυνάμου προς δασμούς αποτελέσματος μεταξύ των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 28 — 30 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο παραπάνω ερώτημα, η ίδια ως άνω ρύθμιση αποτελεί (έμμεσο) εσωτερικό φόρο στα εισαγόμενα προϊόντα άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανώτερο από αυτούς που πλήττουν τα εγχώρια ομοειδή προϊόντα, κατά την έννοια του άρθρου 110 της ίδιας Συνθήκης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 12 Νοεμβρίου 2018 — Healthspan Limited κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-703/18)

(2019/C 25/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Healthspan Limited

Καθή: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Όταν ο πελάτης συνάπτει (α) σύμβαση με τον προμηθευτή για την αγορά αγαθού και (β) σύμβαση με τρίτη εταιρία παραδόσεων (στο εξής: εταιρία παραδόσεων) για την αποστολή και την παράδοση του αγαθού αυτού, θεωρείται ότι ο τόπος παραδόσεως του αγαθού είναι ο τόπος όπου αυτό βρίσκεται κατά τον χρόνο αναχωρήσεως της αποστολής ή της μεταφοράς με προορισμό τον πελάτη, ώστε πάντοτε να έχει εφαρμογή το άρθρο 32 ⁽¹⁾ (και όχι το άρθρο 33);
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, θεωρείται ότι το αγαθό μεταφέρεται «από τον προμηθευτή ή από πρόσωπο που ενεργεί για λογαριασμό του» όταν ο πελάτης συνάπτει σύμβαση με την εταιρία παραδόσεων και πληρώνει μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις, και αν ναι, ποια ή ποιες;
 - α) ο πελάτης δεν έχει, στην πράξη, άλλη δυνατότητα εκτός από το να χρησιμοποιήσει τις υπηρεσίες της εταιρίας παραδόσεων·
 - β) ο πελάτης έχει επικοινωνία μόνο με τον προμηθευτή και όχι με την εταιρία παραδόσεων·
 - γ) η τιμή που θα τιμολογηθεί από την εταιρία παραδόσεων έχει συμφωνηθεί μεταξύ του προμηθευτή και της εταιρίας παραδόσεων χωρίς την ανάμειξη του πελάτη·
 - δ) ο προμηθευτής απαλλάσσει τον πελάτη από τα έξοδα παραδόσεως χορηγώντας του έκπτωση επί της τιμής του αγαθού·
 - ε) ο προμηθευτής εισπράττει από τον πελάτη τα έξοδα παραδόσεως και τα διαβιβάζει στην τρίτη εταιρία παραδόσεων·

- στ) οι συμβατικοί όροι που καθορίζουν το πότε μεταβιβάζεται στον πελάτη η κυριότητα του αγαθού δεν έχουν λογική σε εμπορικό επίπεδο, αλλά αυτό δεν ασκεί επιρροή στην πράξη, επειδή ο προμηθευτής αποζημιώνει τον πελάτη για κάθε ζημία που επήλθε στο αγαθό κατά την παράδοση·
- ζ) αναφορικά με τα έξοδα παραδόσεως σε περίπτωση που ανέκυψε πρόβλημα με την αρχική παράδοση:
- i) βάσει της συμβάσεώς του με τον πελάτη, ο προμηθευτής υποχρεούται να επιστρέψει στον πελάτη τα έξοδα παραδόσεως που έχει ήδη καταβάλει ο τελευταίος·
 - ii) βάσει της συμβάσεώς του με τον πελάτη, ο προμηθευτής δεν υποχρεούται να επιστρέψει τα έξοδα αυτά, αλλά τα επιστρέφει κατά συνήθη πρακτική·
 - iii) σε κάθε μία από τις δύο περιπτώσεις, ο προμηθευτής (και όχι η εταιρία παραδόσεων) αναλαμβάνει το κόστος της επιστροφής αυτής και/ή
 - iv) βάσει της συμβάσεώς του με τον πελάτη, ο προμηθευτής υποχρεούται να καταβάλει τόσο το κόστος νέου, απαλλαγμένου από ελαττώματα αγαθού, όσο και τα σχετικά έξοδα παραδόσεως· ή
 - v) βάσει της συμβάσεώς του με τον πελάτη, ο προμηθευτής υποχρεούται να καταβάλει το κόστος νέου, απαλλαγμένου από ελαττώματα αγαθού, αλλά όχι τα σχετικά έξοδα παραδόσεως, ωστόσο τα καταβάλλει κατά συνήθη πρακτική;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, θεωρείται ότι η εταιρία παραδόσεων ενεργεί για λογαριασμό του προμηθευτή αν πληρούνται περισσότερες από μία εκ των ανωτέρω προϋποθέσεων; Αν ναι, ποιοι παράγοντες πρέπει να ληφθούν υπόψη και ποια βαρύτητα πρέπει να δοθεί σε κάθε ένα εξ αυτών;
- 4) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ή στο τρίτο ερώτημα, θεωρείται ότι η εταιρία παραδόσεων ενεργεί για λογαριασμό του προμηθευτή όταν ο προμηθευτής παρεμβαίνει άμεσα ή έμμεσα στην αποστολή ή τη μεταφορά του αγαθού, όπως θα ισχύει από το 2021 κατ' εφαρμογήν της οδηγίας 2017/2455 ⁽²⁾; Με άλλα λόγια, εκφράζουν απλώς με σαφέστερη διατύπωση την έννοια του άρθρου 33 στην τωρινή μορφή του οι αλλαγές που εισήγαγε η οδηγία αυτή;
-
- ⁽¹⁾ Άρθρο 32 της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).
- ⁽²⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2017/2455 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2017, για την τροποποίηση της οδηγίας 2006/112/EK και της οδηγίας 2009/132/EK όσον αφορά ορισμένες υποχρεώσεις που απορρέουν από τον φόρο προστιθέμενης αξίας για παροχές υπηρεσιών και πωλήσεις αγαθών εξ αποστάσεως (ΕΕ 2017, L 348, σ. 7).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Spetsializiran nakazatelen sad (Βουλγαρία) στις 12 Νοεμβρίου 2018 — Ποινική διαδικασία κατά LD, ME, NF, OG, PH και RI

(Υπόθεση C-704/18)

(2019/C 25/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Spetsializiran nakazatelen sad

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

LD, ME, NF, OG, PH και RI

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στο εθνικό δικαστήριο την εξουσία να μην εφαρμόσει προδικαστική απόφαση, η οποία εξεδόθη στο πλαίσιο της κυρίας δίκης, επικαλούμενο πραγματικές περιστάσεις, τις οποίες έλαβε υπόψη το Δικαστήριο κατά την έκδοση της προδικαστικής αποφάσεως;

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Stichting Woonlinie κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-202/10 RENV II και T-203/10 RENV II) ⁽¹⁾

[Κρατικές ενισχύσεις — Κοινωνική στέγαση — Καθεστώς ενισχύσεων υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης — Υφιστάμενες ενισχύσεις — Δεσμεύσεις του κράτους μέλους — Απόφαση κρίνουσα την ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Άρθρο 17 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ — Ορισμός της αποστολής δημόσιας υπηρεσίας]

(2019/C 25/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες στην υπόθεση T-202/10 RENV II: Stichting Woonlinie (Woudrichem, Κάτω Χώρες), Woningstichting Volksbelang (Wijk bij Duurstede, Κάτω Χώρες) και Stichting Woonstede (Ede, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries και F. van Orden, δικηγόροι)

Προσφεύγουσες στην υπόθεση T-203/10 RENV II: Stichting Woonpunt (Maastricht, Κάτω Χώρες), Woningstichting Haag Wonen (Χάγη, Κάτω Χώρες) και Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl (Eindhoven, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: L. Hancher, E. Besselink, J. de Kok, Y. de Vries και F. van Orden, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Noë και P.J. Loewenthal)

Παραμβαίνουν υπέρ των προσφευγουσών: Βασίλειο του Βελγίου (εκπρόσωποι: J.-C. Halleux και L. Van den Broeck)

Παραμβαίνουν υπέρ της καθή: Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) (Voorburg, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: M. Meulenbelt και B. Natens, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί μερικής ακυρώσεως της αποφάσεως C(2009) 9963 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Δεκεμβρίου 2009, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις E 2/2005 και N 642/2009 — Κάτω Χώρες — Υφιστάμενη ενίσχυση και ειδική ανά σχέδιο ενίσχυση υπέρ εταιριών κοινωνικής στέγης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Οι Stichting Woonlinie, Woningstichting Volksbelang και Stichting Woonstede φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις υποθέσεις T-202/10, T-202/10 RENV, T-202/10 RENV II, C-133/12 P και C-414/15 P, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Vereniging van Institutionele Beleggers in Vastgoed, Nederland (IVBN) στις υποθέσεις T-202/10, T-202/10 RENV και T-202/10 RENV II.
- 3) Οι Stichting Woonpunt, Woningstichting Haag Wonen και Stichting Woonbedrijf SWS.Hhvl φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή στις υποθέσεις T-203/10, T-203/10 RENV, T-203/10 RENV II, C-132/12 P και C-415/15 P, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η IVBN στις υποθέσεις T-203/10, T-203/10 RENV και T-203/10 RENV II.

4) Το Βασίλειο του Βελγίου φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 179 της 3.7.2010.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Deutsche Telekom κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-207/10) (¹)**

(Κρατικές ενισχύσεις — Φορολογικό καθεστώς που επιτρέπει στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Διάταξη που επιτρέπει την εξακολούθηση της μερικής εφαρμογής του καθεστώτος — Αίτημα καταργήσεως της δίκης — Διατήρηση του εννόμου συμφέροντος — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Συγκεκριμένες διαβεβαιώσεις εκ μέρους της Επιτροπής — Δικαιολογημένος χαρακτήρας της εμπιστοσύνης — Χρονικό πεδίο εφαρμογής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης)

(2019/C 25/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deutsche Telekom AG (Βόννη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Cordewener και J. Schönfeld, στη συνέχεια J. Schönfeld, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς B. Martenczuk, T. Maxian Rusche και C. Urraca Caviedes, στη συνέχεια T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes, και τέλος T. Maxian Rusche, C. Urraca Caviedes και K. Blanck-Putz)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Ebro Foods, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro και R. Calvo Salinero, δικηγόροι), Banco Santander, SA (Santander, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro και R. Calvo Salinero), Iberdrola, SA (Bilbao, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Ruiz Calzado, M. Núñez Müller και J. Domínguez Pérez, στη συνέχεια J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez και S. Völcker, δικηγόροι) και Telefónica, SA (Μαδρίτη) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Ruiz Calzado, J. Domínguez Pérez και S. Völcker, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφοι 2 και 3, της αποφάσεως 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (EE 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Deutsche Telekom AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — World Duty Free Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-219/10 RENV) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Απόφαση η οποία κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενίσχυσης — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισης — Επιχειρήσεις δικαιούχοι του μέτρου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 25/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: World Duty Free Group, SA, πρώην Autogrill España, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Παραμβαίνοντες υπέρ της προσφεύγουσας: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Hodge και E. Creedon, στη συνέχεια G. Hodge και D. Browne, επικουρούμενες από τον B. Doherty Barry και την A. Goodman, barristers) και Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Sampol Pucurull)

Αντικείμενο

Αίτημα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, της απόφασης 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48), και, επικουρικώς, του άρθρου 4 της απόφασης αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η World Duty Free Group, SA, φέρει, πέραν των δικαστικών της εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 179 της 3.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Banco Santander κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-227/10) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 25/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Banco Santander, SA (Santander, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/EK της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48), και, επικουρικός, του άρθρου 4 της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Banco Santander, SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 195 της 17.7.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Sigma Alimentos Exterior κατά
Επιτροπής

(Υπόθεση T-239/11) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως)

(2019/C 25/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sigma Alimentos Exterior, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Morillo Méndez και M. Ferre Navarrete, στη συνέχεια A. Morillo Méndez, J. Igual Gorgonio και C. Cañizares Pacheco, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς R. Lyal, C. Urraca Caviedes και P. Němečková, στη συνέχεια R. Lyal και C. Urraca Caviedes)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της απόφασης 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Sigma Alimentos Exterior, SL φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 204 της 9.7.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Banco Santander και Santusa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-399/11 RENV) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις για τον φόρο εταιριών οι οποίες επιτρέπουν στις εταιρίες με φορολογική έδρα στην Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από την απόκτηση μεριδίων στο κεφάλαιο εταιριών με φορολογική έδρα στην αλλοδαπή — Απόφαση η οποία κηρύσσει την ενίσχυση ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά και διατάσσει την ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενίσχυσης — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχείρισης — Επιχειρήσεις δικαιούχοι του μέτρου — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 25/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banco Santander, SA (Santander, Ισπανία) και Santusa Holding, SL (Boadilla del Monte, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, B. Stromsky, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Παραμβαίνοντες υπέρ των προσφευγουσών: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωπος: T. Henze), Ιρλανδία (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Hodge και E. Creedon, στη συνέχεια G. Hodge και M. Browne) και Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Sampol Pucurull).

Αντικείμενο

Αίτημα, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της απόφασης 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

- 2) Η Banco Santander, SA και η Santusa Holding, SL φέρουν, πέραν των δικαστικών τους εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η Ιρλανδία και το Βασίλειο της Ισπανίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) EE C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Axa Mediterranean κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-405/11) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 25/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Axa Mediterranean Holding, SA (Πάλμα ντε Μαγιόρκα, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, M. Muñoz de Juan και R. Calvo Salinero, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro και R. Calvo Salinero και, τέλος, J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της αποφάσεως 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Axa Mediterranean Holding, SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Prosegur Compañía de Seguridad κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-406/11) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Διατάξεις περί φόρου εταιριών που επιτρέπουν στις επιχειρήσεις με φορολογική έδρα την Ισπανία την απόσβεση της υπεραξίας που προκύπτει από απόκτηση συμμετοχών σε εταιρίες με φορολογική έδρα στο εξωτερικό — Απόφαση με την οποία η ενίσχυση κηρύσσεται ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά και διατάσσεται η μερική ανάκτησή της — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Επιλεκτικός χαρακτήρας — Σύστημα αναφοράς — Παρέκκλιση — Διαφορετική μεταχείριση — Δικαιολόγηση της διαφορετικής μεταχειρίσεως — Ωφελούμενες από το μέτρο επιχειρήσεις — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2019/C 25/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Prosegur Compañía de Seguridad, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro και M. Muñoz de Juan, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lyal, C. Urraca Caviedes και P. Němečková)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 4 της αποφάσεως 2011/282/ΕΕ της Επιτροπής, της 12ης Ιανουαρίου 2011, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικής υπεραξίας για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο αριθ. C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 135, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Prosegur Compañía de Seguridad, SA φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων της, και τα έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 24.9.2011.

Απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2018 — CHEMK και KF κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-487/14) ⁽¹⁾

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας — Οριστικός δασμός αντίνταμπινγκ — Επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων — Καθορισμός της τιμής εξαγωγής — Ενιαία οικονομική οντότητα — Ενσωμάτωση του δασμού αντίνταμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα κατά την προηγούμενη έρευνα — Συνέχιση ή επανάληψη του ντάμπινγκ και της επακόλουθης ζημίας — Άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 9, άρθρο 3 και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036]»

(2019/C 25/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant OAO (CHEMK) (Chelyabinsk, Ρωσία) και Kuzneckie Ferrosplavy OAO (KF) (Novokouznetsk, Ρωσία) (εκπρόσωποι: B. Evtimov και M. Krestyanova, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França, J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik και A. Demeneix)

Παραβαίνουσα υπέρ της καθή: Euroalliances (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 360/2014 της Επιτροπής, της 9ης Απριλίου 2014, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Ρωσίας, μετά την επανεξέταση ενόψει της λήξης ισχύος των μέτρων δυνάμει του άρθρου 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1225/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ 2014, L 107, σ. 13), κατά το μέρος που αφορά τις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι *Chelyabinsk electrometallurgical integrated plant* ΟΑΟ (CHEMK) και *Kuzneckie Ferrosplavny* ΟΑΟ (KF) φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Euroalliances φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 282 της 25.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — RFA International κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-113/15) (¹)

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας — Απόρριψη της αιτήσεως επιστροφής των καταβληθέντων δασμών αντντάμπινγκ — Καθορισμός της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Ενιαία οικονομική οντότητα — Ενσωμάτωση του δασμού αντντάμπινγκ στις τιμές μεταπωλήσεως εντός της Ένωσης — Εφαρμογή μεθόδου διαφορετικής από τη χρησιμοποιηθείσα σε προηγούμενη έρευνα — Άρθρο 2, παράγραφος 9, και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 [νυν άρθρο 2, παράγραφος 9, και άρθρο 11, παράγραφοι 9 και 10, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036] — Άρθρο 18.3.1 της συμφωνίας αντντάμπινγκ του ΠΟΕ»

(2019/C 25/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RFA International, LP (Κάλγκαρι, Καναδάς) (εκπρόσωποι: B. Evtimov και M. Krestyanova, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την εν όλω ή εν μέρει ακύρωση των εκτελεστικών αποφάσεων C(2014) 9805 τελικό, C(2014) 9806 τελικό, C(2014) 9807 τελικό, C(2014) 9808 τελικό, C(2014) 9811 τελικό, C(2014) 9812 τελικό και C(2014) 9816 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2014, σχετικά με αιτήσεις για την επιστροφή δασμών αντντάμπινγκ που καταβλήθηκαν για εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Ρωσίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την RFA International, LP στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 155 της 11.5.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Barata κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-854/16) (¹)

(Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2015 — Διαδικασία πιστοποιήσεως — Αποκλεισμός από τον οριστικό κατάλογο των υπαλλήλων στους οποίους επιτράπη να παρακολουθήσουν το πρόγραμμα κατάρτισεως — Άρθρο 45α του ΚΥΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Ίση μεταχείριση — Δικαιώματα άμυνας)

(2019/C 25/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: João Miguel Barata (Evere, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Pandey, D. Rovetta, δικηγόροι, και J. Grayston, solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Nessaf και Í. Ní Riagáin Düro)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, πρώτον, της αποφάσεως του Κοινοβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 2016 και της επιβεβαιωτικής αποφάσεως της 29ης Μαρτίου 2016 περί μη εγγραφής του ονόματος του προσφεύγοντος στον πίνακα των υπαλλήλων στους οποίους επιτράπη να συμμετάσχουν το 2015 στο πρόγραμμα κατάρτισεως για την περίοδο πιστοποιήσεως του έτους 2015, δεύτερον, της αποφάσεως της 25ης Αυγούστου 2016 περί απορρίψεως της ενστάσεως, τρίτον, της προκηρύξεως εσωτερικού διαγωνισμού 2015/023, που γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό στις 18 Σεπτεμβρίου 2015, και, τέταρτον, του καταλόγου των υπαλλήλων που επελέγησαν να συμμετάσχουν στο επίμαχο πρόγραμμα κατάρτισεως.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον João Miguel Barata στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 38 της 6.2.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — Haufe-Lexware κατά EUIPO — Le Shi Holdings (Beijing) (Leshare)

(Υπόθεση T-546/17) (¹)

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Leshare — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα LEXWARE — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη κινδύνου συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] — Ομοιότητα των σημείων»

(2019/C 25/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Haufe-Lexware GmbH & Co. KG (Friburg-en-Brisgau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Hebeis, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Fischer και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Le Shi Holdings (Beijing) Ltd (Πεκίνο, Κίνα)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Ιουνίου 2017 (υπόθεση R 1691/2016-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Haufe-Lexware και Le Shi Holdings (Beijing).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Haufe-Lexware GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 338 της 9.10.2017.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — St. Andrews Links κατά EUIPO (ST ANDREWS)

(Υπόθεση T-790/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ST ANDREWS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 25/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: B. Hattier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: K. Kompari)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 92/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου ST ANDREWS ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την St. Andrews Links Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — St. Andrews Links κατά EUIPO (ST ANDREWS)

(Υπόθεση T-791/17) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ST ANDREWS — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Γεωγραφική προέλευση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]»

(2019/C 25/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: B. Hattier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: K. Kompari)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 93/2017-4), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου ST ANDREWS ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την St. Andrews Links Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 42 της 5.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Νοεμβρίου 2018 — DRH Licensing & Managing κατά EUIPO — Merck (Flexagil)

(Υπόθεση T-831/17) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως — Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Flexagil — Ουσιαστική χρήση του σήματος — Άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 — Μορφή που διαφέρει ως προς στοιχεία τα οποία δεν μεταβάλλουν τον διακριτικό χαρακτήρα]

(2019/C 25/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DRH Licensing & Managing AG (Ζυρίχη, Ελβετία) (εκπρόσωπος: S. Salomonowitz, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: W. Schramek και M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Οκτωβρίου 2017 (υπόθεση R 2043/2016-4), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη εκπτώσεως μεταξύ DRH Licensing & Managing και Merck.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την DRH Licensing & Managing AG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Asahi Intecc κατά EUIPO — Celesio (Celeson)

(Υπόθεση T-36/18) ⁽¹⁾

«Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Λεκτικό σήμα Celeson — Προγενέστερο διεθνές λεκτικό σήμα CELESIO — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001»

(2019/C 25/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asahi Intecc Co., Ltd (Nagoya, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: T. Schmidpeter, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Rajh και D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Celesio AG (Στουτγκάρδη, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Νοεμβρίου 2017 (υπόθεση R 1004/2017-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Celesio και Asahi Intecc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Asahi Intecc Co., Ltd στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 104 της 19.3.2018.

Προσφυγή της 26ης Οκτωβρίου 2018 — Bonnafous κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-646/18)

(2019/C 25/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laurence Bonnafous (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: A. Blot και S. Rodrigues, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 9ης Οκτωβρίου 2018 με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση περί παροχής προσβάσεως σε έγγραφο (την έκθεση ελέγχου του 2018 σχετικά με τη Διοίκηση Ανθρώπινου Δυναμικού του Εκτελεστικού Οργανισμού «Εκπαίδευσης, Οπτικοακουστικών Θεμάτων και Πολιτισμού» με αριθμό εσωτερικής καταχώρισεως ARES(2018)361356 και ημερομηνία 21 Ιανουαρίου 2018), η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του κανονισμού 1049/2001, του άρθρου 15, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του άρθρου 42 του Χάρτη, για τον λόγο ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει κατ' εφαρμογήν του δικαιώματος προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων και του καθήκοντος διαφάνειας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ και του άρθρου 41 του Χάρτη, ήτοι της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον η ανάλυση που παρατίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση περιλαμβάνει γενικές διαπιστώσεις και λόγους που διατυπώνονται αφηρημένα.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, για τον λόγο ότι η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στο ζητηθέν έγγραφο επικαλούμενη, μη ορθώς, ένα γενικό τεκμήριο μη δημοσιοποιήσεως.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Armani κατά EUIPO — Asunción (GIORGIO ARMANI le Sac 11)

(Υπόθεση T-653/18)

(2019/C 25/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Felipe Domingo Asunción (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης GIORGIO ARMANI le Sac 11 — Υπ' αριθ. 13 826 623 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2462/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση δεχόμενο ως βάσιμη την προσφυγή του προσφεύγοντος ενώπιον του τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, να απορρίψει την ανακοπή και να δεχθεί την αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ή, επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και ενδεχομένως την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα και στα έξοδα της προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των δικονομικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στις διαδικασίες ενώπιον του EUIPO και ειδικότερα του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση των άρθρων 18 και 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Armani κατά EUIPO — Asunción (Ie Sac 11)**(Υπόθεση T-654/18)**

(2019/C 25/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Giorgio Armani SpA (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Felipe Domingo Asunción (Μαδρίτη, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ie Sac 11 — Υπ' αριθ. 13 612 593 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2464/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προσβαλλόμενη απόφαση δεχόμενο ως βάσιμη την προσφυγή του προσφεύγοντος ενώπιον του τμήματος προσφυγών και, κατά συνέπεια, να απορρίψει την ανακοπή και να δεχθεί την αίτηση καταχώρισης ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης· ή, επικουρικώς, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και ενδεχομένως την παρεμβαίνουσα, στα δικαστικά έξοδα και στα έξοδα της προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των δικονομικών κανόνων που έχουν εφαρμογή στις διαδικασίες ενώπιον του EUIPO και ειδικότερα του άρθρου 94 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση των άρθρων 18 και 47, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 30ής Οκτωβρίου 2018 — Auricon κ.λπ. κατά ΕΥΕΔ**(Υπόθεση T-655/18)**

(2019/C 25/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Delphine Auricon (Gaborone, Μποτσουάνα) και δέκα λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση ADMIN(2017)26 του γενικού διευθυντή για τον προϋπολογισμό και τη διοίκηση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Εξωτερικής Δράσης, της 19ης Δεκεμβρίου 2017, σχετικά με τον καθορισμό των χωρών στις οποίες οι συνθήκες διαβίωσης θεωρούνται αντίστοιχες με εκείνες που επικρατούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, για τις οποίες δεν δικαιολογείται καταβολή της αποζημίωσης συνθηκών διαβίωσης του άρθρου 10 του παραρτήματος X του ΚΥΚ — Έτος 2018·
- στο μέτρο που απαιτείται, να ακυρώσει το εκκαθαριστικό σημείωμα αποδοχών των προσφευγόντων για τον Ιανουάριο του 2018·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 1, τρίτο εδάφιο, του παραρτήματος του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που η ΕΥΕΔ δεν εξέδωσε τις γενικές διατάξεις εφαρμογής σύμφωνα με το άρθρο 110 του ΚΥΚ.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται, αφενός, πρόδηλη πλάνη εκτίμησης εκ μέρους της ΕΥΕΔ κατά την ανάλυση των κριτηρίων που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όταν υπολογίζεται η αποζημίωση συνθηκών διαβίωσης και, αφετέρου, έλλειψη αιτιολογίας.

Προσφυγή της 31ης Οκτωβρίου 2018 — Hästens Sängar κατά EUIPO (Αναπαράσταση σχεδίου με τετράγωνα)**(Υπόθεση T-658/18)**

(2019/C 25/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Hästens Sängar AB (Köping, Σουηδία) (εκπρόσωποι: M. Johansson και R. Wessman, δικηγόροι)*Καθού:* Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)**Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO***Επίδικο σήμα:* Αίτηση επέκτασης, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σήματος σε γαλάζιο και λευκό χρώμα (Αναπαράσταση σχεδίου με τετράγωνα) — Υπ' αριθ. 1 340 047 αίτηση καταχώρισης*Προσβαλλόμενη απόφαση:* Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 442/2018-2**Αιτήματα**

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 94 και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον λόγο ότι το τμήμα προσφυγών δεν προέβη σε προσηκούσα εξέταση και/ή παρέλειψε να παραθέσει αιτιολογία ως προς την απόφασή του σε σχέση με τα διάφορα προϊόντα και υπηρεσίες για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος·
- Παράβαση του άρθρου 94, του άρθρου 95 και του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τον λόγο ότι το υπό εξέταση σήμα δεν αποτελεί επαναλαμβανόμενο σχέδιο ή τρισδιάστατο σήμα·
- Εσφαλμένη εκτίμηση του κρίσιμου εν προκειμένω δημοσίου συμφέροντος, η οποία συνιστά παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου διότι το τμήμα προσφυγών προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση όσον αφορά τον εγγενή διακριτικό χαρακτήρα.

Προσφυγή της 7ης Νοεμβρίου 2018 — Securitec κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-661/18)**

(2019/C 25/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι*Προσφεύγουσα:* Securitec (Livange, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωπος: P. Peuvrel, δικηγόρος)*Καθής:* Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει παραδεκτή ως έχει και στο σύνολό της την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως·
- επί της ουσίας, να κρίνει βάσιμη την προσφυγή ακυρώσεως·
- ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απορριπτική της προσφοράς της επιχειρήσεως απόφαση της 7 Σεπτεμβρίου 2018·
- να ακυρώσει επίσης την απόφαση της Επιτροπής της 17ης Σεπτεμβρίου 2018·
- να διατάξει ό,τι επιτάσσει το δίκαιο στην προκειμένη περίπτωση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και λοιπά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως την οποία ενέχουν, αφενός, η απόφαση της Επιτροπής της 7ης Σεπτεμβρίου 2018 περί απορρίψεως της προσφοράς που υπέβαλε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο του διαγωνισμού HR/R1/PR/2017/059, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Συντήρηση των εγκαταστάσεων ασφαλείας στα κτίρια που χρησιμοποιεί και/ή διαχειρίζεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο Βέλγιο και το Λουξεμβούργο» (EE 2018/S 209-476275) και, αφετέρου, η απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας να της παρασχεθούν διευκρινίσεις όσον αφορά τον προμνημονευθέντα διαγωνισμό. Συγκεκριμένα, η απόφαση περί απορρίψεως της προσφοράς της προσφεύγουσας απλώς μνημονεύει ότι με την προσφορά δεν προτεινόταν η χαμηλότερη τιμή, μολονότι το κριτήριο της τιμής δεν ήταν το μοναδικό κριτήριο αναθέσεως που προέβλεπε η συγγραφή υποχρεώσεων. Δεδομένου ότι η ανεπαρκής αιτιολογία ισοδυναμεί με έλλειψη αιτιολογίας, πρέπει να επισύρει την κύρωση της ακυρώσεως της αποφάσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει συναφώς ότι το κριτήριο της χαμηλότερης τιμής δεν ήταν το μόνο επιλεγέν και ότι έπρεπε, επιπλέον, η επιλεγείσα προσφορά να είναι νομότυπη και σύμφωνη με τα απαιτούμενη. Κατά την προσφεύγουσα, όμως, η ανάδοχος του διαγωνισμού δεν διέθετε την πιστοποίηση NEDAP την οποία απαιτούσε η συγγραφή υποχρεώσεων. Ως εκ τούτου, η ανάθεση της εκτελέσεως της συμβάσεως στην εταιρία αυτή ήταν παράτυπη, οπότε πρέπει να ακυρωθούν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της διαφάνειας, της ίσης μεταχειρίσεως και της απαγορεύσεως των διακρίσεων, την οποία ενέχουν οι προσβαλλόμενες αποφάσεις, όσον αφορά ιδίως τη στερούμενη αναλογικού χαρακτήρα απαίτηση περί ελάχιστου κύκλου εργασιών ύψους 900 000 ευρώ για τις επιχειρήσεις που διεκδικούσαν την παρτίδα αριθ. 4 στο Λουξεμβούργο και την παράλειψη της Επιτροπής να απαντήσει στην επιστολή της προσφεύγουσας της 28ης Ιουνίου 2018, με την οποία η δεύτερη έθετε στην Επιτροπή το ζήτημα αυτό.

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2018 — Nissin Foods Holdings κατά EUIPO — The GB Foods (Soba JAPANESE FRIED NOODLES)

(Υπόθεση T-663/18)

(2019/C 25/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Nissin Foods Holdings Co. Ltd (Οσάκα, Ιαπωνία) (εκπρόσωποι: S. Malynicz, QC, G. Messenger, Barrister, K. Gilbert και G. Lodge, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: The GB Foods, SA (L'Hospitalet de Llobregat, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Soba JAPANESE FRIED NOODLES σε κόκκινο, μαύρο, γκριζο και λευκό χρώμα — Υπ' αριθ. 9 377 904 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 111/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2018 — 6Minutes Media κατά EUIPO — ad pepper media International (ad pepper)

(Υπόθεση T-666/18)

(2019/C 25/62)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 6Minutes Media GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Koch και T. Hilser, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ad pepper media International NV (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ad pepper — Υπ' αριθ. 1 307 966 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 839/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

- να καταδικάσει το καθού και –σε περίπτωση που ασκηθεί παρέμβαση– την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 6ης Νοεμβρίου 2018 — 6Minutes Media κατά EUIPO — ad pepper media International (ADPepper)

(Υπόθεση T-668/18)

(2019/C 25/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: 6Minutes Media GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: P. Koch και T. Hilser, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: ad pepper media International NV (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ADPepper — Υπ' αριθ. 1 109 990 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Ιουνίου 2018 στην υπόθεση R 840/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και –σε περίπτωση που ασκηθεί παρέμβαση– την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·

- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 58, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 18, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Neoperl κατά EUIPO (Απεικόνιση τεσσάρων κλειστών τρυπών σε συμμετρικό διάτρητο μοτίβο)

(Υπόθεση T-669/18)

(2019/C 25/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Neoperl AG (Reinach, Ελβετία) (εκπρόσωπος: H. Bötjes-Pestalozza, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση του σήματος θέσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Απεικόνιση τεσσάρων κλειστών τρυπών σε συμμετρικό διάτρητο μοτίβο) — Υπ' αριθ. 16 259 665 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 10ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2059/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Pyke κατά EUIPO — Paglieri (CLIOMAKEUP)

(Υπόθεση T-672/18)

(2019/C 25/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pyke Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta και R. Perotti, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paglieri SpA (Alessandria, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CLIOMAKEUP — Υπ' αριθ. 11 698 446 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2675/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα·
- να καταδικάσει την Paglieri στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 14ης Νοεμβρίου 2018 — Vattenfall Europe Nuclear Energy κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-674/18)

(2019/C 25/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Vattenfall Europe Nuclear Energy GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: U. Karpenstein και R. Sangi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 4ης Ιουλίου 2018 στο πλαίσιο της διαδικασίας κρατικών ενισχύσεων SA.51169 (2018/PN) — 16ος νόμος για την τροποποίηση του νόμου περί ατομικής ενέργειας (16. AtG-Novelle)·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους ακύρωσης.

1. Παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (σε συνδυασμό με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ)

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το προσβαλλόμενο έγγραφο αντιβαίνει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, διότι –εφόσον προορίζεται να είναι δεσμευτικό– εξαιρεί εθνικό νόμο περί αποζημιώσεων από την υποχρέωση κοινοποίησης κρατικών ενισχύσεων, μολονότι με τον νόμο αυτόν ευνοείται επιλεκτικά, με κρατικούς πόρους, ανταγωνιστής της προσφεύγουσας ο οποίος βάσει απόφασης του Bundesverfassungsgericht (Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου, Γερμανία) δεν δικαιούται αποζημίωση.

2. Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου ⁽¹⁾

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όταν ένα κράτος μέλος φρονεί ότι μέτρο θεσπισθέν από αυτό δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση, ο κανονισμός 2015/1589 προβλέπει επίσημη απόφαση δυνάμει του άρθρου 288 ΣΛΕΕ, εφόσον η Επιτροπή διαπιστώσει, βάσει προκαταρκτικής εξέτασης, ότι το κοινοποιηθέν μέτρο δεν συνιστά κρατική ενίσχυση. Το προσβαλλόμενο έγγραφο αντιβαίνει στην απαίτηση αυτή.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9).

Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — Trifolio-M κ.λπ. κατά EFSA

(Υπόθεση T-675/18)

(2019/C 25/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Trifolio-M GmbH (Lahnau, Γερμανία), Oxon Italia SpA (Μιλάνο, Ιταλία) και Mitsui AgriScience International (Woluwe-Saint-Pierre, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: C. Mereu και S. Englebert, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της EFSA της 11ης Σεπτεμβρίου 2018 επί του αιτήματος τηρήσεως εμπιστευτικότητας που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες σχετικά με την επιστημονική επανεξέταση της εκτίμησης επικινδυνότητας φυτοφαρμάκων όσον αφορά τη δραστική ουσία azadirachtin·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παράβαση του άρθρου 63 του κανονισμού (ΕΚ) 1107/2009 ⁽¹⁾.

- Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η καθής ερμήνευσε εσφαλμένα την έννοια των πληροφοριών που αποτελούν βιομηχανικό και εμπορικό απόρρητο το οποίο χρήζει εμπιστευτικής μεταχείρισεως και δεν εφάρμοσε ορθά το άρθρο 63 του κανονισμού 1107/2009, λόγω πρόδηλης πλάνης εκτίμησης όσον αφορά το αίτημα τηρήσεως εμπιστευτικότητας που υπέβαλαν.

2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση των θεμελιωδών αρχών του δικαίου της Ένωσης κατά το μέτρο που η καθής δεν αιτιολόγησε την απόφασή της, δεν συμμορφώθηκε προς την ομοιόμορφη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης και δεν τήρησε την αρχή της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ 2009, L 309, σ. 1).

Προσφυγή της 13ης Νοεμβρίου 2018 — Società agricola Giusti Dal Col κατά EUIPO — DMC (GIUSTI WINE)**(Υπόθεση T-678/18)**

(2019/C 25/68)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Società agricola Giusti Dal Col Srl (Nervesa della Battaglia, Ιταλία) (εκπρόσωποι: M. Pizzigati και A. Mayr, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: DMC Srl (San Vendemiano, Ιταλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση του λεκτικού σήματος GIUSTI WINE

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1154/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 12ης Νοεμβρίου 2018 — Showroom κατά EUIPO — E-Gab (SHOWROOM)**(Υπόθεση T-679/18)**

(2019/C 25/69)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Showroom sp. z o.o. (Βαρσοβία, Πολωνία) (εκπρόσωπος: M. Janicka — Karłon, radca prawny)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: E-Gab NV (Ternat, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου / Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SHOWROOM — Αίτηση καταχώρισεως υπ' αριθ. 11 110 376

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1834/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την E-GAB (εφόσον παρέμβει στη διαδικασία) στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του τμήματος ανακοπών του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001.

Προσφυγή της 15ης Νοεμβρίου 2018 — SLL Service κατά EUIPO — Elfa International (LUMIN8)

(Υπόθεση T-680/18)

(2019/C 25/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: SLL Service GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Schmitt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elfa International AB (Västervik, Σουηδία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του σήματος LUMIN8 στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 276 543 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 28ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2752/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — «Korporaciya "Masternet" κατά EUIPO — Stayer Ibérica (STAYER)

(Υπόθεση T-681/18)

(2019/C 25/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΖΑΟ «Korporaciya Masternet» (Μόσχα, Ρωσία) (εκπρόσωπος: N. Bürglen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Ισπανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης STAYER — Υπ' αριθ. 4 675 881 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 1940/2017-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 18 του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Twitter κατά EUIPO — Hachette Filipacchi Presse (PERISCOPE)

(Υπόθεση T-682/18)

(2019/C 25/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Twitter, Inc. (Σαν Φρανσίσκο, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: I. Fowler, Solicitor, και J. Schmitt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Hachette Filipacchi Presse SA (Levallois Perret, Γαλλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης PERISCOPE — Υπ' αριθ. 13 837 794 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2315/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προβαλλόμενη απόφαση, στο μέτρο που κρίθηκε ότι (α) είχε γίνει ουσιαστική χρήση του προγενέστερου γαλλικού σήματος υπ' αριθ. 3 366 460 για «λογισμικό και προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών» της κλάσεως 9, και (β) υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των επίμαχων σημάτων για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 41, 42 και 45·
- να καταδικάσει το καθού και την αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, εάν ασκήσει παρέμβαση, στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Conte κατά EUIPO (CANNABIS STORE AMSTERDAM)

(Υπόθεση T-683/18)

(2019/C 25/73)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Santa Conte (Νάπολη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: C. Demichelis, E. Ortaglio και G. Iorio Fiorelli, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης χρώματος μαύρου, λαδί πράσινου, ανοιχτού πράσινου και λευκού CANNABIS STORE AMSTERDAM — Υπ' αριθ. 16 176 968 αίτηση καταχώρισης

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 31ης Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 2181/2017-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του εξεταστή και ενώπιον του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 71, παράγραφος 1, και του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράλειψη εξέτασως πραγματικού περιστατικού κρίσιμου για την καταχώριση του επίδικου σήματος·
- Έλλειψη αμεροληψίας και επιμέλειας κατά την εκτίμηση της σημασίας του επίδικου σήματος και του τρόπου με τον οποίο το αντιλαμβάνεται το ενδιαφερόμενο κοινό·
- Παράβαση των συνδυασμένων διατάξεων του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο στ', και του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Πεπλανημένος προσδιορισμός του ενδιαφερομένου κοινού και του τρόπου με τον οποίο αυτό αντιλαμβάνεται το επίδικο σήμα·
- Απουσία αντιθέσεως προς τη δημόσια τάξη.

Προσφυγή της 16ης Νοεμβρίου 2018 — Apple κατά EUIPO — Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication (SWIFT)

(Υπόθεση T-685/18)

(2019/C 25/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Apple Inc. (Cupertino, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: J. Olsen και P. Andreottola, Solicitors)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication SCRL (La Hulpe, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης SWIFT — Υπ' αριθ. 13 370 861 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 30ής Αυγούστου 2018 στην υπόθεση R 476/2018-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να δεχθεί την προσφυγή που άσκησε η προσφεύγουσα κατά της προσβαλλόμενης αποφάσεως στο σύνολό της·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 19ης Νοεμβρίου 2018 — LegalCareers κατά EUIPO (LEGALCAREERS)**(Υπόθεση T-686/18)****(2019/C 25/75)****Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική****Διάδικοι**

Προσφεύγουσα: LegalCareers GmbH (Κολωνία, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Nielsen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης LEGALCAREERS — Υπ' αριθ. 9 978 594 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 234/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
 - Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

Προσφυγή της 20ής Νοεμβρίου 2018 — Pilatus Bank κατά ΕΚΤ**(Υπόθεση T-687/18)**

(2019/C 25/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Pilatus Bank plc (Ta'Xbiex, Μάλτα) (εκπρόσωποι: O. Behrends, M. Kirchner και L. Feddern, δικηγόροι)

Καθής: ΕΚΤ

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει τις αποφάσεις της ΕΚΤ της 10ης Σεπτεμβρίου 2018, ώστε να μην απαιτείται η επικοινωνία της Pilatus Bank plc με την ΕΚΤ να γίνεται μέσω το «Αρμοδίου Προσώπου» ή να επισυνάπτεται σε αυτή η έγκριση του «Αρμοδίου Προσώπου»·
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση της ΕΚΤ στερείται νομικής βάσης από απόψεως εθνικού και ευρωπαϊκού δικαίου.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε ουσιαστικά και διαδικαστικά δικαιώματα της προσφεύγουσας υπό το πρίσμα του κανονισμού για τον Ενιαίο Εποπτικό Μηχανισμό, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κράτους δικαίου, ιδίως δε το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο, το δικαίωμα άσκησης προσφυγής, το δικαίωμα εκπροσώπησης από δικηγόρο και το δικαίωμα στην εμπιστευτικότητα της επικοινωνίας της με τον δικηγόρο αυτό.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής της προσφεύγουσας.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφάλειας δικαίου.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της ΕΚΤ.
7. Με τον έβδομο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την υποχρέωση αιτιολόγησης.
8. Με τον όγδοο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ προσέβαλε το δικαίωμα ακρόασης της προσφεύγουσας.
9. Με τον ένατο λόγο προβάλλεται ότι η ΕΚΤ παραβίασε την αρχή *nemo auditur*.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Exploitatiemaatschappij De Berghaaf κατά EUIPO — Brigade Electronics Group (CORNEREYE)**(Υπόθεση T-688/18)**

(2019/C 25/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Exploitatiemaatschappij De Berghaaf BV (Barneveld, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: R. Pansch, S. Klopschinski και M. von Rospatt, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Brigade Electronics Group plc (Κεντ, Ηνωμένο Βασίλειο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης CORNEREYE — Υπ' αριθ. 15 175 284 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Ιουλίου 2018 στην υπόθεση R 1966/2017-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 95, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου·
- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Νοεμβρίου 2018 — Executive Selling κατά EUIPO (EXECUTIVE SELLING)

(Υπόθεση T-689/18)

(2019/C 25/78)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Executive Selling (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: V. Bouchara και A. Maier, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του εικονιστικού σημείου EXECUTIVE SELLING στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 343 783 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 313/2018-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση, θεωρούμενο στο σύνολό του, δεν είναι περιγραφικό κάποιου χαρακτηριστικού των προσδιοριζόμενων υπηρεσιών. Η ανάλυση του EUIPO είναι αντίθετη τόσο προς το γράμμα των διατάξεων όσο και προς τη σχετική νομολογία, το δε σήμα που κατατέθηκε προς καταχώριση έχει οπωσδήποτε διακριτικό χαρακτήρα και είναι, συνεπώς, ικανό να εκπληρώσει τη βασική λειτουργία του σήματος.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Werner κατά EUIPO — Merck (fLORAMED)

(Υπόθεση T-695/18)

(2019/C 25/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Stefan Werner (Baldham, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Büttner, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Merck KGaA (Darmstadt, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτών: Ο προσφεύγων

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fLORAMED — Υπ' αριθ. 15 336 639 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 197/2018-2

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία έγινε δεκτή η από 7 Οκτωβρίου 2016 ανακοπή του ανακόπτοντος, όπως επίσης την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 24ης Νοεμβρίου 2017 με την οποία δεν έγινε δεκτή η καταχώριση του σήματος ως προς όλα τα προϊόντα.

Προβαλλόμενος λόγος

— Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Aldi κατά EUIPO — Titlbach (ALTISPORT)

(Υπόθεση T-697/18)

(2019/C 25/80)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και M. Minkner, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Aleš Titlbach (Meziboří, Τσεχική Δημοκρατία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Ο αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση επέκτασης της προστασίας της διεθνούς καταχώρισης του σήματος ALTISPORT στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 226 617 αίτηση επέκτασης της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 2683/2017-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 26ης Νοεμβρίου 2018 — Kalypso Media Group κατά EUIPO — Wizards of the Coast (DUNGEONS)

(Υπόθεση T-700/18)

(2019/C 25/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kalypso Media Group GmbH (Worms, Γερμανία) (εκπρόσωπος: T. Boddien, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Wizards of the Coast LLC (Pawtucket, Rhode Island, Ηνωμένες Πολιτείες)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης DUNGEONS — Υπ' αριθ. 13 271 838 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 21ης Σεπτεμβρίου 2018 στην υπόθεση R 599/2018-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.
-

